

de moeial

tweewekelijkse tijding van en voor VUB-studenten

Als de kat van huis is...

Nauwelijks was iedereen naar de studentenbetoging vertrokken of NSV-ers dienden zich op de kampus aan en trakteerden de achterblijvers op Kraalepoten. Voor diegenen die geen zin hebben om de kapotgescheurde NSV-blaadjes weer in elkaar te passen: hier één van hun sensationele onthullingen: vorig jaar werden drie studenten (?) neergemept omdat "zij 'het vrije onderzoek' maar al te letterlijk opgevat hadden". Over het feit dat de arme bloedjes van het NSV de gewoonte hebben om gewapend met knuppels en kettingen te verschijnen, wordt niet gerept. En ondanks hun arsenaal komen deze koene beschermers van de "Vlaamse aard" maar eerst als ze denken dat er niet veel weerstand te verwachten is...

Frans

WIJ ZIJN NIET BOOS ...

(foto: De Moeial)

Wij zijn woest

Volgens de rijkswacht 2000, volgens de organisatoren 4000. Dat is de betoging tegen de regeringsmaatregelen van donderdag 16 oktober heel kort beschreven. Wie de vergelijking maakt met de betoging van de dag voordien, die van het onderwijzend personeel, zal misschien eventjes de wenkbrauwen fronsen. De ene dag meer dan 20000, de volgende amper 4000. Een teleurstelling voor de studenten?

Niet helemaal. Het was toch alweer twee jaar geleden dat er nog zoveel studenten op straat gekomen zijn. Bovendien is het onderwijzend personeel momenteel veel strijdbarder omdat hun jobs in het gedrang komen. Een vergelijking tussen de twee betogingen is dus moeilijk. Ook wat de aard betreft. De studentenbetoging was veel ludieker. Of zie je onderwijzers al massaal de trappen van de beurs bestormen, licentiaten die sit-in doen of eerbare professoren die als wegtraten met een kust-go-cart door de Anspachlaan scheuren?

De betoging begon verward. Niemand wist eigenlijk goed waarheen. De verschillende groepen lie-

pen kriskras door elkaar en het duurde een poosje voor alweer de orde hersteld was. Op kop werd een spandoek met "regeringsmaatregelen neen!" van het Nationaal Aktiekomitee gedragen. Daarop volgde een kleine 400 franstalige studenten. Het overgrote deel van de betogers bestond dus uit Vlamingen. Toch wel eigenaardig als je bedenkt dat het inschrijvingsgeld in Wallonië tot 18.000F opgetrokken werd.

De woede van de studenten richtte zich vanzelfsprekend op de twee ministers van onderwijs Coens en Dameaux. Slogans als "Coens van Onderwijs" en "Dameaux au zoo, libérez les animaux" waren dan ook niet uit de lucht. Bij de start van de betoging werd Coens zelfs vergeleken met Pol Pot, de Cambodjaanse diktator die in de jaren '70 de hele intelligentie en nog een ander groot deel van zijn land uitgemoord heeft. Deze vergelijking viel niet in de smaak van Rode Khmers-minnaars van de MLB die hun idool met boegeroep verdedigden.

De betoging werd op een traditionele manier be-

sloten op het Rouppe-plein. Met toespraken dus. Een vertegenwoordiger van het Nationaal Aktiekomitee riep de betogers op om de strijd verder te zetten en om donderdag 23 oktober om 20u naar het N.A.K. op de V.U.B. te komen. Hij kondigde ook in naam van het N.A.K. een algemene staking aan, alhoewel daarover tot nu toe nog steeds niets beslist werd. Ook de voorzitter van de Fédération des Etudiant(e)s stak een speech af. Daarin kondigde hij aan dat het F.E.F. samen met de vereniging van Vlaamse Studenten een proces zal aanspannen tegen de Belgische staat bij de Raad van State. De regeringsmaatregelen inzake onderwijs zouden onwettig zijn omdat ze per volmacht genomen werden.

De betogingsdag eindigde ten slotte toch wat in mineur. De Journalisten, uitgenodigd op de perskonferentie, kwamen niet opdagen. Wellicht te wijten aan het late uur. Journalisten, en dat is alom bekend, gaan elke avond vroeg slapen.

Vol.

Voor de personeelsbetoging, zie pagina 3

Inhoud

Pag. 1 : - Hoe de revolutionaire voorhoede der studenten op de straat kwam

Pag. 2 : - SoR. snijdt niet in eigen vlees. De broodjes blijven (belegd)
 - Walen zijn perfide kerels, dixit Van Rompuy

Pag. 3 : - Hoe word ik SoR-voorzitter ?
 - Versier eens een Bulgaar. Je zal geen Rus meer lusten.
 - Wat doet een GerRompraeses in kompromiterende pose in De Moeial ?

Pag. 4 : - De kultuurkrant

Pag. 5 : - Zo verveelt u zich nooit meer, DM-agenda.
 - En Uit in Brussel.
 - Hoe gek was Jezus wel ?

Pag. 6 : - Hoe gek is Kamagurka wel ? Een ernstig gesprek.

Pag. 7 : - Eens te meer stinkt het op de Waverse Steenweg.

- Zowaar, SPORT

Pag. 8 : - Wuift u uit.

FOREIGN STUDENTS
PAGE 7

A YEAR AFTER

Een opvallend gevulde aula voor het debat dat de jongsocialisten inrichtten onder de titel "Een jaar na de verkiezingen". Inderdaad, 13 oktober 1986 mag dan misschien een interessante dag geweest zijn, 13 oktober 1985 was dat nog veel meer. Ik mocht voor het eerst gaan stemmen, maar het mocht niet baten: de CVP (+2%), de PVV (-2,2%), de PSC (+0,8%) en de PRL (+1,6%) konden dezelfde coalitie handhaven, Martens VI werd geboren.

Deze regering, aldus moderator Kris Borms, stelde zich tot taak de openbare financiën te saneren, een 'herstelbeleid' te voeren. Bij het vormen van de nieuwe regering Martens VI werd dan ook nauwelijks gedacht aan eventuele andere problemen. En toch is een dag na dit debat de regering gestruikeld over zo'n 'ander probleem', een kommunautair probleem dan nog: ons aller Zaak Happart. Kris Borms vroeg Mieke Vogels (Agaley) of het misschien geen oplossing zou zijn een auto snelweg door de Voerstreek te trekken, dan zou het hele gebied meteen van de landkaart geveegd worden.

DE ZAAK HAPPART

Ondertussen is onze regering er al fameus over gestruikeld, maar tijdens dit debat werd over een dergelijke schade alleen nog maar gespekuleerd. 4 standpunten over Voeren en zijn/haar (gewezen) burgemeester.

Agaley (Mieke Vogels)

De groene partij ziet de zaak Happart als een kliksemeleider, een potje dat borrelend werd gevonden om in de hete herfst de aandacht van de mensen van de werkelijke problemen (het spaarplan van Martens VI) af te houden. Een oplossing ziet Agaley in het aanstellen van Minister van Binnenlandse Zaken Nothomb als burgemeester van Voeren: hij is tweetalig, wordt dan ver verwijderd van Brussel (en de Heyzelli) en voor hem is het ongetwijfeld weer een erg originele manier om het nieuws te halen.

Agaley twijfelt niet aan het belang dat de Vlaamse Beweging ooit gehad heeft, maar waar Vlaanderen vroeger door de Walen als een achterlijk volk bekeken werd, lijken de rollen nu omgekeerd, en Vlaanderen is vast en zeker economisch sterker. Het probleem Happart verliest elke proportie, en dat de staatsvorming mislukt is, heeft geen snars te maken met de Vlaams-Waalse kwestie.

CVP (Eric Van Rompuy)

Ook de CVP vindt dat er andere problemen zijn dan Voeren. Maar: Voeren moet je bekijken in zijn/haar context: in het gevecht van Vlaanderen voor zijn/haar eigenheid. In de imperialistische structuur die in België heerst, mag het een mirakel (mensenmoord!) heten dat Vlaanderen nu bestaat! Zeggen dat Happart democratisch verkozen werd, slaat volgens E. Van Rompuy nergens op: een burgemeester wordt aangesteld door de koning, maar moet vertrouwen hebben van de gemeenschap waarvan hij/zij burgemeester wordt, in dit geval dus van de Vlaamse Gemeenschap, omdat Voeren op Vlaams grondgebied ligt. Burgemeester en schepenen moeten de taal van het gebied kennen. De volgende stap moet volgens V.R. het afzetten van de helft van de nationale regering zijn. Een radikaal standpunt van de CVP dus, met een redelijk opvlievende Van Rompuy (hij onderbrak Mieke Vogels zelfs eens met de

uitroep: "De Walen zijn perfide kerels!"), maar zijn wangen vertoonden toch een mooie bloos (toch nog schaamteloos Eric?).

PVV (Geert Versnick)

De PVV vertoende een opvallende stilte in de zaak Happart, vonden velen. Geert Versnick legde uit in welke omstandigheden de Voerstreek in 1963 bij Limburg kwam, als een politiek koopje uit vrees voor een bepaalde meerderheid in de provincieraad. Voor de PVV is het geloof in de rechtsstaat fundamenteel, daarom moet het arrest van de Raad van State in elk geval uitgevoerd worden. De PVV "houdt het hoofd koel, bepaalt op kalme manier haar standpunt, en voor hun part mag er een regeringskrisis van komen".

SP (Karel Van Miert)

Voor de SP is het duidelijk: er moet eindelijk eens een streep getrokken worden onder heel deze zaak. In '63 is er een akkoord gesloten, wel, dit was een definitief akkoord, opperen dat het statuut van Voeren best nog veranderd kan worden, wat individuen als Happart de kans geeft daar een eis van te maken, is gewoon ongeoorloofd. Nothomb zou de eerste moeten zijn een arrest van een Hoger Gerechtshof te verdedigen, in plaats van het aan te vallen, want hiermee valt hij het hele rechtscollege aan. Laat je aan dit statuut van Voeren raken, dan kan je er onder op zeggen dat het in de randgemeenten ook weer gaat rommelen. En... waarom zou de burger nog rechtspraak aanvragen als Nothomb dat niet eens doet? Net als Agaley vindt de SP dat er op dit ogenblik genoeg andere problemen zijn, maar nu het probleem uit de ijskast is, moet het dan maar ineens opgelost worden, zodat er eindelijk een punt achter kan worden gezet. Zowel de neiging van Agaley de ogen te sluiten, als de arrogantie van de CVP, zijn voor de SP verkeerde attitudes. Men moet gewoon consequent zijn en Vlamingen en Walen moeten wat liever zijn tegen elkaar.

HET SPAARPLAN

CVP (Eric Van Rompuy)

De enige manier om de enorme schuldenlast te keren is volgens Eric Van Rompuy, en de CVP: het spaarplan (of wat dat heij). Men wilde geen hogere belastingen, dus moest men wel besparen op de overheidsuitgaven: de staatsubsidies en de sociale uitgaven. De vakbond heeft kritiek, dat is haar taak, en de CVP heeft echt geen cynisch genoegen in het pijnigen van mensen, als er een andere weg geweest was, had ze die met plezier bewandeld. Het is inderdaad zo, zei Van Rompuy, dat het spaarplan 30.000 jobs zal kosten, maar op (lange) termijn creëert ze er weer bij.

PVV (Geert Versnick)

België was een economisch kerkhof, men kan nu eenmaal geen jobs creëren op een kerkhof. De rest van de ongetwijfeld interessante speech van Geert Versnick werd helaas onhoorbaar gezegd, tja, wat moet je dan doen? Noteren in elk geval was onmogelijk. Met al onze excuses.

Agaley (Mieke Vogels).

De hakbijl van sint Anna is goed geprogrammeerd: ze raakt dezelfde groepen telkens weer niet. Door oefenen met statistieken kan iedereen de werkloosheid doen dalen, de werkelijkheid is helaas anders. Fundamenteel voor Agaley is de scheiding van arbeid en inkomen. Iedereen heeft recht op een inkomen. Agaley heeft ook niets tegen nieuwe technologieën, waar machines mensen kunnen vervangen in afstompend of gevaarlijk werk.

SP (Karel Van Miert)

De regering, zei Karel Van Miert, heeft wel een spaarplan, maar kan helemaal niet spaarzaam genoemd worden: men doet het overkomen alsof het spaarplan onvermijdelijk is, maar ondertussen schaft men maar mooi het brugpensioen af, moeten vrouwen ook met 65 op pensioen, zijn er enorme gaten kwa fiscale uitgaven. En Verhofsstadt zelf zei dat de besparingen op onderwijs, zelfs als ze niet nodig waren geweest, doorgevoerd zouden zijn, omdat deze besparingen deel uitmaken van een POLITIEKE BESLISSING! De banken pakt men wel met fluwelende handschoenen aan, op een ogenblik waarop iedereen een duik in het zakje doet, is de regering erin geslaagd de fiscale privileges van de banken veilig te stellen. Het hele gewicht van het Spaarplan ligt op de actieven en de vervangingsinkomens, degenen met geld worden beschermd.

BESLUIT

Het was een boeiend debat, maar echte verrassingen kwamen niet uit de bus. Tot slot: Eric Van Rompuy was afwisselend rood en wit. Geert Versnick was te bleu, want je hoorde hem nauwelijks als hij wat zei. Boerenzon Karel Van Miert en groene Mieke Vogels praatten over koetjes en kalfjes en amuseerden zich rot. Ongetwijfeld nog nuttig voor later.

Saskia

NIEUW IN HET RESTAURANT VAN DE VUB:
EEN STEERVOLLE
MAALTIJD!

BESPARINGEN

Donderdagavond 9 oktober 1986 keurde de SoR de eigen begroting 1987 goed. Een toch wel bijzondere vergaderavond ging hieraan vooraf. De ingeleverd moest er worden, de VUB moet het kwa sociale toelagen in 1987 immers met 1.345.000,- minder moeten doen dan voor dit jaar het geval was. Een inlevering van een kleine anderhalf miljoen op een begroting van 51 miljoen moet toch een 'peuleschil' genoemd worden als we de toestand vergelijken met de vermindering van de rijkssteun van de sociale sectoren aan andere Vlaamse universiteiten. De Leuvense Algemene Raad Studenten ziet haar subsidie van 210 miljoen naar 135 miljoen teruglopen; Gent gaat van 130 miljoen naar 91 miljoen (gegevens van de VLIR). De kleine universiteiten leveren procentsgewijs nog veel meer in. Alleen voor de VUB vielen de nieuwe, door het ministerie gehanteerde verdelersleutels relatief goed uit. Eindelijk gerechtigd voor de VUB na jaren achteruit gestopt te zijn?

Aan de SoR dus om een min of meer sluitende begroting uit te werken voor 1987, met minder middelen dan 1986. De worsteling met deze begroting scheen ondervoorzitter Geert Deryuck alvast een kanjer van een blauw oog bezorgd te hebben.

schikking te krijgen. Toch leek deze oplossing moeilijker realiseerbaar dan bijvoorbeeld het ontslaan van medewerkers en het sluiten van diensten. Toch moest er niet naar zulke maatregelen gegrepen worden. Gunstige winden verspreiden immers het nieuws dat het inschrijvingscijfer van nieuwe studenten voor het academiejaar '86-'87 zo'n 10% hoger ligt dan tijdens het vorige academiejaar. Dit zou een stijging van de totale studentenpopulatie betekenen van zo'n 4%. Elke ekstra student betekent zo'n 6000,- meer aan sociale toelaging. Als deze voorspellingen enige werkelijkheidswaarde bezitten, betekent dit dat de VUB in 1988 over flink wat meer geld zal kunnen beschikken. Maar, zoals onze blinde reiddekat al zei: eerst zien en dan geloven.

Een stijging van het inschrijvingsgeld tot minimum 13.000,- voor het volgende academiejaar is bovendien -helaas- zeer reëel. Een deel van deze extra inschrijvingsinkomen komt dan uiteraard aan de SoR toe. Tel dit alles bij mekaar en overtuig jezelf van het feit dat we voor 1987 met een overgangsjaar te maken hebben. De toestand zal in 1988 meer genormaliseerd zijn, tenzij de universiteiten natuurlijk een nieuwe Sint Anna in de nek gegooid krijgen. Volgend jaar zal het ministerie weer wat meer geld naar de VUB toeschulven, en met deze hoopvolle voorspelling vond De algemene krachtlijn was duidelijk om de toelagen van de VUB-studenten toe op het zelfde peil te houden. Globaal kan gesteld worden dat de Inleveringsbijl het eerst toesloeg in de sociaal eerder perifere diensten, zoals sport, cultuur, ... Deze diensten werd gevraagd zich (nog) meer te concentreren op externe sponsoring. Prioriteiten bleven behouden op de 'levensnoodzakelijke' diensten, meer bepaald de Sociale Dienst Studenten die voor de opvang van buitenlandse studenten zelfs over 300.000,- méér kan beschikken dan vroeger. Aardig ook dat de Dienst Huisvesting het niet nodig vond de huurprijzen van de kamposkoten te verhogen.

Een extra inlevering werd nog voorgesteld de avond van de goedkeuring zelf: het drukken van de SoR-vergaderkosten. Hiermee doelde men dan op de broodjes en drankjes die op vergaderavonden aan de leden worden aangeboden. Een complete afschaffing van deze lekkernijen stuitte evenwel op het veto van de voorzitter. Het zullen voortaan wel geen extravagante slaatjes meer zijn, maar "boterhammen met kop" zoals chefkok Etienne Van De Velde het formuleerde.

Al bij al sleept de SoR zelfs met deze inspanningen nog een tekort van 2,5 miljoen met zich mee. Een put die gevuld moet worden, de vraag is alleen: hoe? Reeds lange tijd werd erop aangedrongen dit geld uit de VUB-reserve te be-

de SoR een 1-malige bereidheid bij de academische overheid om het deficit bij te passen met gelden uit de reserve.

De goedkeuring van de deelbegrotingen verliep beslist niet vlekkeloos, inleveren doet pijn. De afgevaardigden van de Sportdienst en Sportraad toonden zich bijzonder misnoegd over de insluiting van hun SoR-subsidies. De sportdienst is er in het voorbije academiejaar immers in geslaagd meer inkomsten te realiseren door sponsoring. De dienst voelt zich nu veeleer bestraft dan beloond voor extra inkomsten die verwezenlijkt werden. De SoR vroeg de Dienst zich nog meer te concentreren op externe inkomsten.

Ook van het BSG en VO werden relatief zware inleveringen geëist. Het BSG valt van 150.000 op 50.000 terug, maar krijgt wel 50.000 extra voor de cultuurpot. Vrij Onderzoek gaat van 150.000 naar 100.000. Dit omdat er in het voorbije academiejaar te weinig activiteiten door beide groeperingen georganiseerd werden. Beslist geen goeie start dus voor het nieuwe BSG - en overigens opnieuw springlevende VO-bestuur, die nu de gevolgen van de inaktiviteiten van hun voorgangers met zich meedragen. Terloops werd opgemerkt dat VO en BSG nu maar eens aan hun zwarte kas moeten zitten. Grote reorganisaties verder in de Dienst Cultuur. Cultuurbaas Willem Elias stapte op een ex-Vubtiekler Ludo Reuter zal het roer van hem overnemen. De SoR stelt meteen hoge verwachtingen aan het Kultuurkafé. Indien het KK niet evenwel opbrengt als in de SoR-begroting geraamd wordt, zal er vanaf 1 januari 1987 eventueel kunnen worden overgegaan tot een prijsverhoging van maximum 10%. De student heeft er dus alle belang bij zich dit kalenderjaar nog veel en grondig te bezatten. Een pint zou vanaf 1 januari wel eens 25 fr kunnen kosten. Het KK zal voortaan ook met (nog) meer jobstudenten werken.

De reorganisaties in het restaurant hebt u wellicht al zelf opgemerkt. Het uiteindelijke doel is het realiseren van een grote omzet. Geruchten doen de ronde dat deze al 35% hoger zou liggen dan voor de reorganisatie.

Omstreeks 9 u werd de SoR-vergadering tijdelijk geschorst. Dit om de leden van de raad de mogelijkheid te geven de uitzending van Panorama (die avond volledig aan de universiteitsproblematiek en buitenlandse studenten gewijd) te bekijken. Ondervoorzitter Geert Deryuck had hiertoe zijn persoonlijke zwart-wit toestel naar de vergaderzaal meegenomen.

Na de uitzending werd de vergadering opnieuw ingezet met de problematiek van de niet uitbetaalde jobstudenten van het Kultuurkafé. ALS-studentenaafgevaardigde Alain Isaac deed beslist zijn best de belangen van deze mensen te verdedigen.

Het volgende agendapunt was deze van de niet rechtmatig toegekende kamers op de Waverse. Het rektorat zou een lijst met 36 namen van 'rektorale beursalen' op de Dienst Huisvesting gepresenteerd hebben, met de eis aan deze mensen gratis logies te verlenen. Deze kamers waren evenwel al eerder toegekend volgens het verdeelsysteem van de Dienst Huisvesting. De toewijzing van deze kamers door het rektorat valt evenwel volledig buiten deze spelregels. Het principe van de rektorale beursalen is weliswaar door de Raad van Beheer erkend, toch blijft er een probleem door wie ze mogen worden toegewezen. Namen van toewijzers die in dit verband genoemd worden zijn die van Prof. Streenhaut, de Dienst Public Relations, Vubaros, Prof. Vandermeeren (architect) en, wat dicht u, Audrey Van Zijl. De SoR noemde deze praktijk een verkrachting van haar principes door de eigen academische overheid. Sankties door deze machtoverschrijding -in zoverre deze alans mogelijk zouden zijn- werden in overweging genomen.

Om kwart voor 11 was de maratonzitting afgelopen. Het Moeial financieel en moreel verslag waren daarmee ook nog goedgekeurd.

Sorgette

De Moeial!

Redactie: Pleinlaan 2
Gebouw Y'
1050 Brussel
Tel: 02/ 641 23 38

V.U.

Frank Hessens
Waversesteenweg 1043, PB 05
1160 Brussel

Moeialredactie: Bart Henkaerts,
Saskia Schoofs, Dirk Volkaerts,
An Vranckx, Dag Thielens, Ariane
De Borger, Frank Hessens, Peter
Perceval, Karin Baele, Robert
Peeters, Michel Distelmans,
Michel Peters, Michel Peremans,
William Schoupe, Katia Segers,
Luc Van Overberghe.

In samenwerking met BSG, VO
en Dienst Cultuur.

Abonnement: 150 fr.
Steunabonnement: 500 fr.
Rekeningnr.: 001-1386975-48

Gemeenteraad van Vubbecke

Zoals elke gemeente, universiteit, ed. die zichzelf en de eigen werking respecteert, telt ook de VUB een massa raden, commissies en dus ook...verkiezingen. Alle raden opsommen in 1 Moelal vindt u vast ook niet leuk meer. Er zijn evenwel nieuwe verkiezingen op til, voor de Raad van Beheer en voor de Sociale Raad. Studenten hebben hier beslist een en ander in de pap te brokken. Wie of wat zijn nu deze raden?

RAAD VAN BEHEER

Voor de VUB in haar geheel is de Raad van Beheer (RvB) het allerbelangrijkste orgaan: het is de raad die uiteindelijk alle beslissingen over het globale beheer van deze universitaire instelling neemt.

In de RvB zitten acht studenten (op in totaal 41 leden). Per fakulteit wordt één student verkozen. Elke student die minstens 1 zitlid geslaagd is, is stemgerechtigd. Dit wil zeggen dat 1° kan studenten hier niet mee kunnen kiezen.

Uiteraard is het van het grootste belang dat studenten in deze raad vertegenwoordigd zijn omdat ze op die manier het beleid van de VUB op lange termijn kunnen beïnvloeden. Deze raad is wel de plaats om algemene problemen die de studenten aanbelangen, aan te snijden. In de RvB meewerken elst wel veel inzet van de studentenafgevaardigden: de meest uiteenlopende zaken worden er besproken, dikwijls betreft het zaken die studenten slechts weinig aanbelangen, en het vergt telkens veel doorzettingsvermogen om telkens weer alle dossiers door te nemen en naar de vergaderingen te gaan.

ONDERWIJSRAAD

De RvB heeft twee adviesraden voor specifieke aangelegenheden: de onderzoeksraad en de onderwijsraad. De onderwijsraad is de plaats bij uitstek om aan een ernstig universitair onderwijsbeleid te werken. Elke fakulteit duidt 3 afgevaardigden aan voor deze raad, een lid van het onderwijzend personeel (OP), een lid van het wetenschappelijk personeel (WP) en een student. De raad telt uiteindelijk 27 leden, waarvan 9 studenten. In de onderwijsraad gaat het zeker niet om slechts één onderwijsprogramma (dat van jouw studierichting bijvoorbeeld) bij te sturen, maar wel degelijk om een onderwijsbeleid van de hele VUB.

Een voorbeeld van een door de onderwijsraad behandelde materie is het raamproject 'kwaliteitsverbetering van het onderwijs in de kandidaturen', waarvoor onder meer de zogenaamde 14 bis mandaten konden worden aangesproken. Als je mee wil helpen met de onderwijsraad, neem je best contact op met je fakulteit.

SOCIALE RAAD STUDENTEN

Een bijzonder interessante raad voor studenten is wel de Sociale Raad Studenten. De aanwezigheid van studenten in deze raad is dan ook weer van groot belang. Studentenafgevaardigden moeten in raden weliswaar opboksen tegen een meerderheid van het academisch personeel, alleen in de Sociale Raad kunnen studenten een meerderheid halen. Tenminste, als het kworum van 1/3 dit jaar net zo vlot behaald wordt als vorig jaar. De studentenafvaardiging heeft daadwerkelijk iets te zeggen in de Sociale Raad, dat is wel duidelijk als je bedenkt dat in de huidige SoR zowel voorzitter (Eric Goubin) als ondervoorzitter (Geert Deruyck) zelf student zijn.

Betoging vooraf

De dag voor de nationale studentenbetoging van 16 oktober had er in Brussel ook een betoging plaats van de onderwijsvakbonden. 20 000 leerkrachten en leerlingen uit alle onderwijsgeledingen kwamen hun gal spuiten op onderwijsministers Coens en Damsseux. De oprichtende machten van het katholiek onderwijs waren er niet bij, die zijn namelijk veel te blij met een katholiek rijksonderwijsminister. Veel V.U.B.'ers, noch personeel, noch studenten, waren er overigens ook niet. Op de foto ziet u ACOD-Brussel met een krantenverslag van de gruweldaden van een bloeddorstig minister. Ik zou hierbij ook de kristelijke vakbonders willen verzoeken van in het vervolg niet enkel de afkortingen van hun onderwijsbonden te vermelden op stickers en vlaggen. Het zijn er zondig veel dat het wel lijkt dat ieder leerjaar zijn eigen vakbond heeft en dat geen normaal mens eruit wijs geraakt.

In tegenstelling tot de verkiezingen van de Raad van Beheer, mogen voor de Sociale Raad Studenten, sinds het vorige academiejaar, ook eerste kandidatuurstudenten hun stem uitbrengen.

De stemming voor zowel Raad van Beheer als Sociale Raad Studenten is moreel verplicht, te meer daar een stemkworum van 1/3 vereist is. Indien het kworum niet bereikt wordt doet men de hele verkiezingsprocedure nog eens over. Is er dan nog geen kworum, dan zal de Raad van Beheer studenten beheren en wordt de Sociale Raad vervangen door een stelling administratieve technokraten.

FAKULTAIRE RADEN

Naast de al genoemde centrale raden die het beheer over de hele VUB voeren, bestaan er ook fakultaire raden. In de fakultetsraden worden er ook vaak voorstellen uitgewerkt die daarna door de RvB besproken worden. In elke fakulteit is de samenstelling van de fakultetsraad verschillend, maar overal zitten er verkozen studenten in.

In sommige fakulteiten bestaan er ook sektieraden. Meestal zit er per jaar één afgevaardigde in de sektieraad of fakultetsraad. In sommige fakulteit mogen de studentenafgevaardigden examenroosters opstellen.

In alle fakulteiten hoort er een onderwijskommissie te bestaan. Als je als student ideeën hebt over het programma van jouw studierichting kan je best in deze fakultaire onderwijskommissie gaan werken.

KANDIDAAT?

Heb je er ooit aan gedacht om je kandidaat te stellen? Gekke vraag? Dat studenten zich laten vertegenwoordigen in min of meer democratische studentenraden is erg belangrijk. Wil je dat men rekening met de studenten houdt, laat dan wat van je horen. Je inzetten voor één of andere raad vraagt tijd en inspanning. Het brengt jezelf echter ook veel bij: je krijgt meer inzicht, ervaring, leert andere mensen kennen, maakt dikwijls goede vrienden, enz...

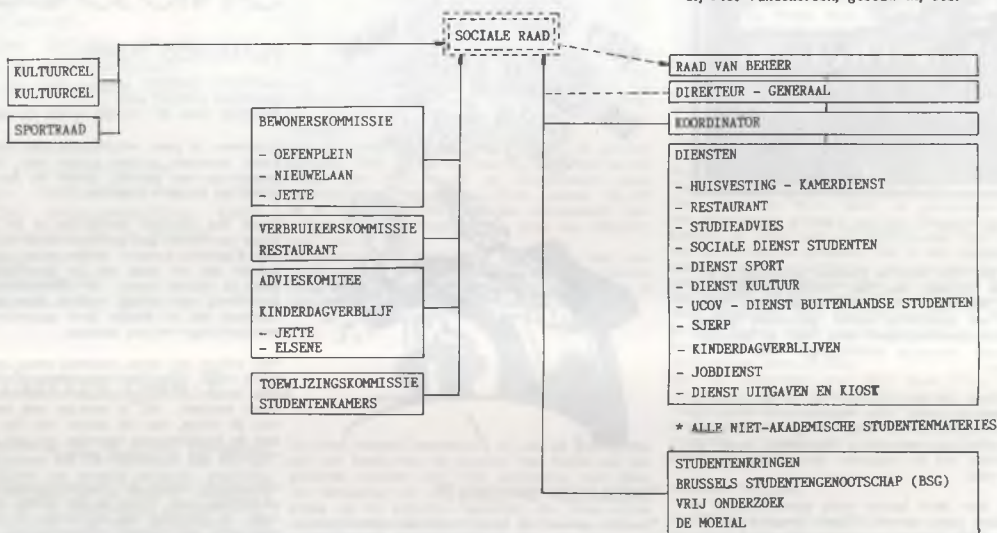
WAAROVER HEEFT DE SOCIALE RAAD STUDENTEN ZEGGINGSCHAP?

In bijgaand schema vind je de verschillende raden waarover de Sociale Raad Studenten (SRS) het beheer heeft. Als men bijvoorbeeld iets wil veranderen zien in de activiteiten, het prijsbeleid of dergelijke in het restaurant, het Cultuurkafé, de sportmanifestaties, de opvang van buitenlandse studenten, en dergelijke dan is het de SRS die de uiteindelijk beslissingsmacht heeft.

Zoals je in dit fraaie schema kan zien, bestaan er een aantal raden en commissies die op een bepaald terrein (sport, cultuur, huisvesting, restaurant) deels autonoom, deels adviserend kunnen werken. Deze werking kan maar bestaan als zich ook de mensen (in casu studenten) aanbieden om hun vinger in de sociale pap te hebben. Studentenkringen en de hun overkoepelende organisaties (BSG, VO, De Moelal) vallen uiteindelijk onder de bevoegdheid van de SoR. Alles bij mekaar werken er in de verschillende diensten van de Sociale Sektor ongeveer 140 mensen.

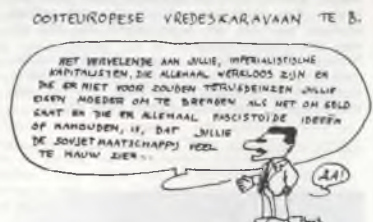
SOR-VOORZITTER IS VUB-STUDENT

Sinds 1982 wordt het voorzitterschap van de Sociale Raad Studenten waargenomen door een student. Voordien was de SoR-voorzitter steeds een lid van het onderwijzend, wetenschappelijk of administratief/technisch personeel. Eric Verrept nam in 1982 als eerste student de voorzittershamer over van Prof. Bollaert. In 1984 volgde Erwin de Clercq, die op zijn beurt in 1985 de plaats afstond aan Eric Goubin. Dit zijn dan 3 studentenvoorzitters op een rij. Wie dus zin heeft zich voor studentenbelangen in te zetten, kan zich voor de Raad van Beheer of de Sociale Raad Studenten kandidaat stellen tot: DINSdag 4 NOVEMBER, 16 uur, bij Plet Vandenbroek, gebouw M, 502.

Mijn laatste Sowjet

Vorige week deed een Oosteuropese Vredeskaravaan België aan. Het was een delegatie van zo'n 250 Russen, Bulgaren, Oostduitsers, Polen etc., die uit Sofia waren vertrokken en daar weer zouden aankomen na een vredes'missie' door West-Europa. Een avond moesten wij 10 mensen van hen opvangen. We toonden ze de Brusselse kaffees. Jeetje, dat was me wat. Iedereen heeft er een andere mening over, maar ik vond het wel leuk, want ik leerde spelerderwijs dat mijn Duits en mijn Bulgars nog slechter waren dan ik al had gevreesd. De Bulgaarse jongen waarmee ik namelijk de hele tijd heb gepraat, sprak alleen deze twee talen. Hij vroeg of ik thuis dieren had en ik zei: "Ja, ein Wollier, (dat moest ons schaap dus voorstellen), und kippen und ein hund und zwei pferden mit lange oren.". Nu, hij keek niet bepaald verlicht na deze woorden. Ander onderwerp: ik weet al niet meer welk, maar in ieder geval, in wat ik wilde antwoorden kwam een 'of' voor en HOE ZEG JE DAT NI WESER?! Hij zei zelf dan maar een zinnetje, er kwam 'ob' in voor! "Oh! Ob is of!". Dat vond hij erg leuk, maar nu beden ik dat ob helemaal

geen of is, want oder is al of, dacht ik. Of was oder nu over en ob of, toch? Of is ob oder? Is is ist of ist ist is? Of is oder of en ob op, nee, dat is al auf, of is auf of? Het was gewoon een schitterende sof. Sofia, daar kwam hij van. Best wel ver, maar niet wer, want dat is wie en wie is hoe en toen bleek ook nog dat hoen kip was en was was niet was, maar wat, jawatte! Ik zocht krampachtig naar gemakkelijkere gespreksonderwerpen. Omdat hij zo op mijn neef Freddy leek (hallo Anton!) zei ik dus: "Du gleichs auf mein Neef.". "Neef?", vroeg hij verbaasd. "Ja, der Bruder von mein Nicht.". "Nicht, was nicht?". Uiteindelijk gingen we allemaal maar slapen en ik hou op (auf? of? of?), want mijn blad is op (ob? ofen?). Ta-aak!

The VUB wants U

Nieuwe promotiestunt om studenten naar deze universiteit te lokken? Het gerucht doet de ronde dat men met deze reusachtig 'U' gestart is omdat, indien men kronologisch tewerk gegaan zou zijn, we hier nu al 'VU' hadden kunnen lezen. In werkelijkheid betreft dit een waarachtig experiment met piepschuim, beton en hars. Voor ons fotomodel toch nog wat wankel.

KULTUURKRANT

TENTOONSTELLING

FILMFESTIVAL

DE SPAANSE BURGEROORLOG

24-30 okt. 1986 / Auditorium Q - V.U.B.

Op 17 juli 1936 brak de Spaanse burgeroorlog uit met de opstand van het Melilla-garnizoen in Spaans Marokko. Fascisme, nationalisme, anarchisme en socialisme waren gedurende 3 jaar geen abstracte begrippen meer voor de Spanjaarden, maar levendige overtuigingen waarvoor zij vochten.

"For whom the bell tolls"... "Sierra de Teruel"... "De Spaanse aarde" zijn legendarische filmtitels die het beeld van de burgeroorlog vereeuwigen. Geen eenzijdig, eenvormig filmbeeld, maar zo verscheiden als de tragische ideologische burgeroorlog zelf.

Vijftig jaar later boeien deze documentaires en fiktiefilms nog steeds. Het programma "La Guerra Civil Espanola a través del cine" tracht de verschillende ideologische invalshoeken van deze periode toe te lichten.

PROGRAMMA

Vrijdag 24/10 :
19u : LAS HURDES, Luis Buñuel
DE SPAANSE AARDE, Joris Ivens
21u : LAS LARGAS VACACIONES DEL '36, Jaime Camino
Zaterdag 25/10 :
19u : CAUDILLO, Basilio Martín Patino
21u : RAZA, José Luis Saenz de Heredia
Zondag 26/10 :
19u : DE TOEKOMST VAN '36, Willem Thysen, Linda Van Thulden
21u : SIERRA DE TERUEL, André Malraux
Maandag 27/10 :
19u : LAS BICICLETAS SON PARA EL VERANO, Jaime Chavarrí
21u : FOR WHOM THE BELL TOLLS, Sam Wood
Dinsdag 28/10 :
19u : EL SEDIO DE ALCAZAR, Augusto Genina
21u : VIVA LA MUERTE, Arrabal
Woensdag 29/10 :
19u : LA VIEJA MEMORIA, Jaime Camino
21u : THE LAST TRAIN FROM MADRID, James Hogan
Donderdag 30/10 :
19u : DEFENCE OF MADRID, Igor Montagu, Norman McLaren
DE SPAANSE AARDE, Joris Ivens
21u : LA VAQUILLA, Luis Garcia Berlanga

Auditorium Q V.U.B.
Inkom: 80fr
50fr (CJP, Student, TTT, 3+Pas)
Abonnement: 200fr voor 5 films, te verkrijgen op de Dienst Cultuur.

ORGANISATIE: Dienst Cultuur en Vlaamse Kring voor Esthetika, De Andere Film
m.m.v.: A.S.L.K.
Ministerie Nederlandse Cultuur
Ministerie Nationale Opvoeding
Spaans Huis in Antwerpen

TICKET SHOP
van 13 tot 16u

6 X KEERLS

LITERAIRE REEKS "TOM LANOYE PRESENTEERT HET CIRKUS VAN DE SLECHTE SMAAK"

Mangelwerk- en pletswaldeen, stofzuigdarm- en haakbusbrokken, scheurbuiklijst- en braakbakwakken! En nog veel meer. In die onnavolgbare stijl etc. Van Tom Lanoye. THAT'S ALL FOLKS.

Op donderdag 23 oktober '86 - 20u30
Kultuurkaffee V.U.B. - Toegang gratis

TOM LANOYE PRESENTEERT
HET CIRKUS VAN
DE SLECHTE
SMAAK

"DEELDER SPREEKT"

"Deelder spreekt" is de titel van een selectie uit het programma van de Rotterdamse dichter/performer Jules Deelder (1944), een vlag die de lading niet dekt in die zin: Deelder spreekt niet - hij rateit! Hij debiteert in een razendsnel tempo, waarbij alles en iedereen eraan moet geloven. Een ratelslang. Slang die zich pijnsnel kronkelt door tal van onderwerpen met een gevoel van spitante humor. "Heilige huisjes dienen omver gehaald, taboe-onderwerpen mogen niet worden geschuwd, eigenzinnigheid is prioritair... kabaret van het zuiverste water. Een zeldzaamheid deze dagen."

Op donderdag 6 november '86 - 20u30
Kultuurkaffee V.U.B. - Toegang gratis

CONCERTEN

ONE THOUSAND VIOLINS

Een groep die aangekondigd wordt in G.B. als DE groep van de nieuwe generatie popgroepen, die een combinatie brengt van de goeie ponsong uit de zestiger jaren en een hedendaags, modern geluid. Onlangs brachten zij een schitterende 12 inch uit "Halycon Days" op het Dream world label (o.a. ook Mighty Lemon Drops en TV Personalities).

Een band met een prachtig stemgeluid en stuwende gitaren. In het voorprogramma Joe Cairo, niet uit Egypte maar uit Hoellaart, wat ongeveer op hetzelfde neerkomt.

Een niet te missen concert!

Op woensdag 5 november '86 - 20u30
Kultuurkaffee V.U.B. - Toegang gratis

CANTO JONDO

FLAMENCO PURO

AMPARO CORTEZ, zang
MANOLO LOPEZ, zang
WANNES VAN DE VELDE, gitaar en introducties

Flamenco is geen volksmuziek, wel een muziek-kunst ontstaan in het zuiden van Spanje: een smeltkroes van moorse, joodse en Europese muziekale en literaire tradities.

Naast het ritmisch handgeklap is de gitaar het enige instrument dat gebruikt wordt in Flamenco. Niet-Flamenco-kenners denken soms op 't eerste gehoor dat er maar op 'los getokkeld wordt - niets is minder waar. De Flamenco-gitarist is onderhevig aan strenge wetten, maar ontdekt paradoxaal dat er binnen deze muzikale beperking een oneindige vrijheid bestaat.

Wat echter het meest centraal staat in Flamenco is de zang. "De Flamenco-zanger is een 'brenger van zangen'... Hij zingt geen liederen, hij reciteert veeleer. Hij is verwant aan de moedzinn van de Islam, aan de cantor van het jodendom, aan de middeleeuwse trouwere, en aan de epische verteller van de antieke wereld".

Inhoudelijk vallen de Flamenco-copla's (Spaanse gedichten) o.m. terug op de liefde voor de natuur, de verering van de vrouw of zijn ze een aanklacht van sociale wantoestanden. Het gaat er echter niet zozeer om de inhoud te vatten - als wel, je te laten meeslepen door de unieke Flamenco-zangstijl. Soms overvalt de "duende", de ziel van de Flamenco, artiesten en publiek. Dan bereikt de Flamenco zijn uiterste doel: het overbrengen van emoties van liefde en dood, van levensangst en erotiek en gelijktijdig van het gevoel van verbondenheid tussen alle mensen, die er mee te leven hebben.

Op donderdag 30 oktober '86 - 22u
Kultuurkaffee V.U.B. - toegang gratis
m.m.v.: B.J.V. en H.J. Oudergen

KREATIEVE ATELIERS

DATA : wekelijks, behalve tijdens de vakantieperiodes
PLAATS : V.U.B.-Gebouw Y', naast het Kultuurkaffee, 1ste verdieping. Ingang via Triomflaan, toegang 6.
PRIJZEN : C.J.P.-kaart of cultuurkaart verplicht. Derden : 1000,- per semester. Werklozen, +3 pas, ext. studenten : 1000,- per academiejaar. V.U.B.-personeel en -studenten : gratis. Het verbruikte materiaal, per atelier, wordt met de monitor afgerekend.
INSCHRIJVINGEN + INLICHTINGEN : in Gebouw Y' 1ste verdieping, kantooruren, tel : 02/6413087

KLEURENFOTOGRAFIE
monitor : Luc Nagels
dinsdag 19-22u.

KERAMIEK
monitor : Lieve Van Hove
maandag : 18-21u. woensdag : 13-16u. en 17-21u

ZWART-WIT FOTOGRAFIE
monitor : Luc Nagels
donderdag : 19-22u.

MODELTEKENEN
monitor : Oswald Kuyken
donderdag : 19-22u.

MUZIEKWORKSHOP
monitor : York Carpels
maandag : 19-22u.

NITKA

Louis Nitka (Parijs 13/11/40) is van Poolse afkomst. Hij studeerde aan "l'Ecole des Arts Appliqués" te Parijs. Hij wordt er politiek cartoonist, werkte mee aan de krant "Aux écoutes" en doet ook Londen aan. Bij het uitbreken van de oorlog Frankrijk-Algerije (1960) gaat hij onder de wapens, met als gevolg: een grondige afkeer voor alles wat met geweld te maken heeft.

In 1965 waagt hij de trek naar New York, waar zijn doorbraak begint. Zijn cartoons worden gepubliceerd in "True", "Look", "Accosy", "The Saturday Evening Post", "The New Yorker". Hij is huistekenaar bij "Harper's Magazine". Na de V.S.A. vestigt Nitka zich in Helsinki -Finland, waar hij een aanzienlijke bekendheid verwierft. Hij wordt populair in Europa -zijn tekeningen worden gepubliceerd in Brazilië, Argentinië, Australië en Japan.

Nitka's humor heeft geen woorden nodig. Als cartoonist is hij tegelijkertijd schrijver, dichter, kunstenaar, decorateur. Nitka is universeel, zijn humor kent geen grenzen.

Voor Nitka zijn cartoons een kunst, om dat te staven richt hij in '79 een expositie in, in de bekende "Galerie Mörner" te Stockholm. De tentoonstelling kent een groot succes en andere exposities volgen: Zweden, V.S.A., Japan, Frankrijk...

Nitka's werk kan eigenlijk opgesplitst worden in drie categorieën: cartoons voor tijdschriften (doel: lachen/semi-kommercieel). Dan is er zijn "art-work", waar hij andere technieken aanwendt, nl. zijn etchings, litho's, etsen, posters, akwarellen. Tot slot de commercials, de reclamespots: bijvoorbeeld, "Franska? Oui", een campagne met tekeningen ter bevordering van de Franse taal in opdracht van de Franse regering.

Daar waar hij begonnen is als politiek cartoonist, schildert hij nu het aardse bestaan op een relativerende manier. Zijn pagina-grote erotische cartoons, verschenen in "Playboy" en "Lui", beschouwt hij als humor voor volwassenen.

Andere activiteiten: Nitka geeft zelf boeken uit, o.a. kinderboeken. Hij verzorgt illustraties voor didactische werken, agenda's... Als fotograaf publiceert hij in verschillende magazines.

ETSEN GRAVURES POSTERS

Vernissage: dinsdag 4 november '86 om 20u.
In Galery' V.U.B.

Expositie: tot 27 november '86
alle werkdagen van 11 tot 19 uur.
Galery' en Kultuurkaffee.

Organisatie: Dienst Cultuur V.U.B. in samenwerking met de Wetenschappelijke Kring.

CURSUSSEN

DATA : vanaf 1 november '86, gedurende 5 weken.
PLAATS : Gebouw Y', 1ste verdieping (naast het Kultuurkaffee)
DEELNEMERS : minimum 12
CURSUSDUUR : 15 uur
INSCHRIJVINGEN + INLICHTINGEN : In Gebouw Y' 1ste verdieping, kantooruren, tel : 02/6413087
CURSUSPRIJS : afhankelijk van de cursus 1000,- tot 2000,-
ZEEFDUKINITIATIE
monitor : Pieter Lamal
5 opeenvolgende woensdagen : 14-17u.

LAY-OUT
monitor : Marleen Vanherck
5 opeenvolgende woensdagen : 14-17u.

THEATERTRAINING
monitor : Michel Mentens
5 opeenvolgende dinsdagen : 19-22u.

FOTOGRAFIE-INITIATIE
monitor : Luc Nagels
5 opeenvolgende dinsdagen 14-17u.

KERAMIEKINITIATIE
monitor : Lieve Van Hove
5 opeenvolgende zaterdag : 10-13u.

AQUAREL-INITIATIE
monitor : Irène Bruyninckx
5 opeenvolgende zaterdag : 10-13u.

Agenda

DI 21 OKTOBER
- Film
Organisatie: Flikkerlicht

WO 22 OKTOBER
- Film: "Ran" in Qc, van Akiro Kurosawa én met invloeden van het Japanse Nôh-teater. 20u.
- "Spanje '36"

20u in QD
Sprekende geschiedenis met: E. Janssens, A. Dekoninck, A. Desmet, W. Deconinck. Moderators zijn Prof Craeybeckx en W. Adriaens.
Organisatie: Masereelfonds en Vrij Onderzoek.
- Faculty vanaf 19u:
PK verkliest een schachtenkoning.

22, 23 en 24 OKTOBER
Verkiezingen Perskring. Bij een vorige stemronde werd het kworum immers niet bereikt door onvolledige of onjuiste informatie. Alle communicantjes (inkluis 1°Kan) kunnen hun stem uitbrengen in het kafetaria, van 12 tot 14 uur. Praeseskandidaten: Bruno V.S., Robert P. en Katia S.

22 en 23 OKTOBER
Films in QB:
JK en JS organiseren samen: Le gendarme et les gendarmettes, met Louis de Funès (22/10)
Rabbi Jacob, ook al met Louis de Funès. (23/10)
De inkom is telkens 40/60, voor twee dagen betaal je slechts 70/-100.

DO 23 OKTOBER
- Kollokwium werklozenwerking, 9-16:30 in Q.
Inlichtingen: lok. 3 C 242 A.
- Kulturkaffee
20u30 én gratis.
Tom Lanoye presenteert 'Het circus van de slechte smaak'.
- TD in de BSG-zaal.
Organisatie: PPK.
- PK-film in QC:
'Mask' met Cher.

VRIJ 24 OKTOBER
FILMFESTIVAL:
De Spaanse Burgeroorlog
Het festival loopt door tot 31 oktober. Aula Q, inkom 50/80fr.
- Kollokwium Spaanse Burgeroorlog:
Lezingenreeks in de lokalen van ULB en VUB betreffende Spaanse burgeroorlogliteratuur.

MA 27 OKTOBER
- Flikkerlichtvergadering
20:15 kampsoket n° 6
iedereen welkom.
- 11-11-11:
Werkvergadering vanaf 10u in VO.

DI 28 OKTOBER
- Film: 'Out of Africa'
van Sidney Pollack naar de romans van Karen Blixen.
Organisatie: Kinekring, QC, 20u

WO 29 OKTOBER
- Ancienne Belgique:
Avond over politiek fatsoen en

het ontwikkelingsrantsoen, amusement omtrent ernst:
De Zwarte Komedie
Wurre Wurre(animatie)
Guy Poppe (interviews politici)
Jessie de Caluwe (presentatie)
Wannes van de Velde en flamen-cogroep. Aanvang 20uur, tickets 150/180/200.
- Film: 'Falling in Love'
Organisatie K.A.T., 20u in QC
- Solvay doop én TD.

WO 29 OKTOBER
- Kulturkaffee:
Canto Jondo: Flamenco Puro.
gratis konsert, aanvang 22u.
- VRG-film
- Keps doop en TD.

MA 3 NOVEMBER
- Film: 'Cocoon'.
Ouderlingen krijgen nieuw leven ingeblaen in een zwembad!
Organisatie: Infogroep, QC
- KINE doop en TD.

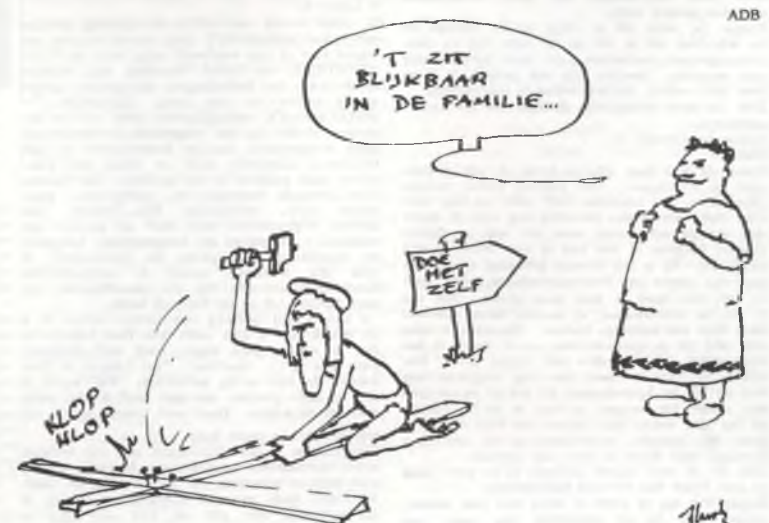
DI 4 NOVEMBER
- Galery' + Kulturkaffee:
Vernissage tentoonstelling Louis Nitka. De tentoonstelling loopt tot 27 november en is gratis!
- VRG doop en TD
- Film: 'Rambo II'
Organisatie B.A.K., QC

Was Jezus gek? Ja

Met de ontwikkeling van de diverse wetenschappen en, de klappen die toebracht aan het geloof in de Bijbel als eeuwig geldende waarheid, hebben de theologen steeds opnieuw aangepaste interpretaties van de Bijbelteksten geproduceerd. "Jezus, de Messias. Was het Christendom een vergissing?" (Dr Somers) zal dus zeker niet de Kerk doen instorten, maar het is niettemin een boeiend boek dat een heel nieuw licht werpt op de figuur van Jezus.
De auteur beklemtoont dat het onderwerp van het boek niet de Jezus van het geloof, maar de historische Jezus is. Hiermee wil hij kritieken zoals "Jezus moet wel gek geweest zijn om zoveel liefde uit te stralen." Het beeld dat de gelovigen van Jezus hebben, blijkt Inderdaad erg te verschillen van het portret dat Somers gereconstrueerd heeft. De methode die hij volgde, is die van de gerechtelijke expertise. In de geschreven getuigenissen van Lucas, Marcus en Mattheus werd naar psycho-pathologisch betekenisvolle situaties gezocht. Het boeiende aan deze methode is, dat met de kennis van nu de beschreven felten van toen kunnen geïnterpreteerd worden. Zo is er Marcus' beschrijving van een door de duivel bezeten kind. Een schoolvoorbeeld van een epileptische aanval.

Op deze manier construeert hij uit de getuigenissen een beeld van de situatie van Maria als ongehuwde moeder met alle problemen van dien. De verklaring die zij geeft voor haar zwangerschap en de erfelijke belasting die Jezus erfde van zijn vermoedelijke vader Aarchelaos (waarschijnlijk ook de vader van Johannes) lijden tot de parafrenie van Jezus. Eigenaardig genoeg stemt de beschrijving vrijwel volledig overeen met die van de auteur van de Apocalyps, zoals die uit een tekstonderzoek naar voor komt. Volgens de redenering van Somers leefde Jezus nog toen hij van het kruis gehaald werd en was hij de oproerkrater die in de geschiedschrijving van die tijd "Chrestos" genoemd wordt.
Veel sensationele onthullingen, maar toch maken Somers' theorieën een overtuigende indruk. Somers, die zichzelf een overtuigd en consequent christen noemt, ervaarde het schrijven van dit boek als een bevrijding: "Stap voor stap voelden we de dwang van irrationele dogma's van ons afvallen." Een citaat dat al volstaat om alle aanhangers van Vrij Onderzoek naar de boekhandel te jagen.

"Jezus, de Messias. Was het Christendom een vergissing?" door Dr Somers (EPO)

GEEN OKTOBERMAAND ZONDER EEN OF ANDERE REVOLUTIE.

Nationale studentenbetoging-malle linkse beweging herneemt haar pseudo-revolutionaire activiteiten-Martens kraakt-kroketrevolutie in het restaurant...Er hangt revolutie in de lucht.
In de revolutionaire sfeer van de crisisjaren spatte de Spaanse etterbul open. De Spaanse Burgeroorlog groeide uit tot het symbolische en daadwerkelijke slagveld tussen enerzijds het fascisme en anderzijds de internationale brigadisten. Van 1936 tot april 1939 leverde deze oorlog ongeveer 1 miljoen mensenlevens.

Franco's eerste zorg was de uitschakeling van zijn politieke tegenstanders. Hij probeerde ook (en dit zonder veel succes) zoveel mogelijk film-materiaal te vernietigen. "For whom the bell tolls"..."Sierra de Teruel"..."De Spaanse aarde" zijn legendarische filmtitels die het beeld van de burgeroorlog vereeuwigen. Vijftig jaar later boelen deze documentaires nog steeds. Het menu van dit filmfestival tracht de verschillende ideologische invalshoeken van deze periode toe te lichten. Een vergelijking maken tussen deze films en "Fettikeren" is onnodig en onzinnig. Angst en wreedheid, naliviteit en miserie zijn elementen die in elke film terugkomen. Een niet te missen film is ongetwijfeld "De toekomst van '36". Stevige film, zonder meer.

Als opwarmertje voor het festival bieden Masereelfonds en Vrij Onderzoek ons een debat met oud-brigadisten. Op 22 oktober(20h) gaat dit kranse door. Moderators zijn Prof. Craeybeckx en W.Adriaens. Plaats van het gebeuren: VUB-QD.

Na het opwarmen kan je van 24 tot 30 oktober terecht voor het filmfestival. Jan-met-de-pet levert per film 80,-BF in. Minderheden zoals Aids-patienten, studenten,CJPers dienen 50,-BF af te dragen. Je kan ook een abonnement verkrijgen aan de democratische prijs van 200,-BF, goed voor 5 films.

La guerra civil Española a traves del cine, een initiatief van de dienst cultuur-vub, de vlaamse kring voor estetica en de andere film, wordt U aangeboden in auditorium Q van de VUB.

KUL in BXL

Palets voor Schone Kunsten

23 en 24/10:Joop Admiraal, U bent mijn moeder, 20.30h.
Een ontroerend, realistisch en autobiografisch portret. Groot theater. Indrukwekkend, zonder meer.
28/10:Ray Charles,20.30h.
Voor de tweede maal in korte tijd vereert Monsieur Charles "Pauvre B..." met een bezoekje. Ontroerend, zo'n bejaarde blinde op het podium. Alle gekheid op een stokje:Charles'virtuositeit en techniek is niet te weerleggen.
30/10:Count Basie,20.30h.
Ware het niet dat "The lady sings the Blues" over Billy Halliday ging, ze hadden hem over Count Basie gemaakt. Een levende legende!3/11-Angelo Branduardi,20.30h.
Holly Hobbypoppen, Hamiltongeïlaards en andere romantische inborsten erheën!

Beursschouwburg:

28/10:Sam Shepard with a six string, 20.30h.
PETER CASE (ex-Pilmsouls) maakte een opgemerkt debuutalbum in een produktie van T.Bone Burnett, en met assistentie van o.a. Jim Hatt, Jim Keltner, Roger Mc Guinn, Jerry Marotta en Van Dyke Parks.

"This is one of those rare and astonishing records that appear apparently from nowhere and quickly become part of your life.This really is indispensable music: bold, thrilling,romantic, full of incident and intrigue."(NME)

Koninklijk circus

24,25/10:The Kabushi-47 Samurais, Ballet van Tokyo (choreografie van Bejart),20.30h.

Onze belgische Bejart heeft ter gelegenheid van het twintigjarig bestaan van het Tokyo Ballet een kreetie op basis van een Kabuki-stuk 'De wraak van de 47 Ronins' gemaakt. Het is een combinatie van de oude, traditionele japanse theatervorm met de rijke symboliek van het modern ballet. De muziek is voor deze kreetie gekomponneerd door Mayuzumi. Het stuk is eenmalig in Brussel te zien in het kader van de Europese tournee die het Tokyo Ballet nu maakt.

29/10:Miles Davis,20.30h.

Wie wil meepraten over Jazz moet Miles Davis ooit eens gezien hebben. Dit moet zowat de meest bekende trompetist zijn die ooit bestaan heeft. Hoewel hij nu meer naar de Jazz-funk evolueert (luister naar zijn laatste LP), nog steeds de moeite.

Ancienne Belgique:

31/10:The Loose Tubes,22h.Eenentwintig moderne jazzmuzikanten in een waanzinnige show. Het koncert vangt aan na het Ben Sidran-koncert in de Beursschouwburg.

Botanique:

23/10:New York Jazz Quintet,20 en 22h.
U hebt Eddy Loizen gehad, nu krijgt U het N.Y.J.Q.

25/10:Mann ist mann, van B.Brecht,20.30h.Comédie de la Vie brengt 'Homme pour Homme (vertaling van Mann is Mann)is een miskend Brecht-product. Een aanrader!

'In de maalstroom'

Palets voor Schone Kunsten, Brussel.
Rouw! Beigenland, rouw! Want de kunst in dit kleine landje is dood.

Wat een afscheldtentoonstelling voor K.Geirland had moeten zijn, is zijn begrafenistoet geworden. De 33 jonge kunstenaars die hier tentoonstellen hadden of geld, of inspiratie tekort, mogelijk zelfs beide, vrees ik.

'In de maalstroom' toont kunstenaars van vandaag en opent perspectieven voor de kunst van morgen', zo staat er in de prospectus. Wat de kunstenaars van vandaag betreft, dat klopt, maar perspectieven voor de kunst van morgen? Zelden of nooit gezien! De werken zijn meestal déjà-vu en openen zeker geen nieuwe perspectieven.

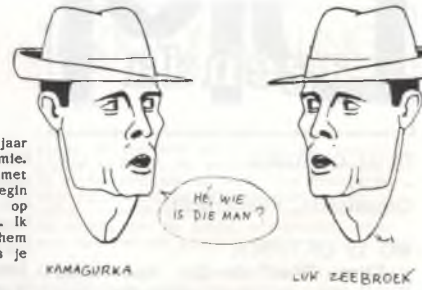
Willekeurig streepjes trekken op een muur is best een keer leuk, maar na 'chambres d'amis' heb ik er daar wel genoeg van gezien. Tien bakstenen die een zaal voor zich alleen krijgen komen niet bepaald erg creatief over. En tekeningetjes op derde kleuterklasniveau zijn ook allang niet meer wereldschokkend. Als dit de nieuwe generatie kunstenaars is, leve de oude.

Er waren natuurlijk wel werken die best wel grappig zijn. Eén voorbeeld.

Robin Winters installeerde een lopende band die een paar kamertjes doorloopt, en op die manier lettertjes aanvoert naar een zogenaamde 'speelkamer', een ruimte die geheel wordt bekleed met nog meer lettertjes en kindertekeningen. Leuk, verrassend, maar...kunst???

Nou ja, misschien stel ik het wat te extreem, misschien vinden anderen dit wel leuk. Maar wat niemand leuk zal vinden is de toegangsprijs. Dat men deze dingen tentoon stelt, mij best. Maar dat men het lef heeft om hiervoor 150 bfr.(studenten 120 bfr.) te vragen is misschien toch wel iets te veel gevraagd van de gemiddelde (kunst-)liefhebber.

HUMOR IS LOGISCH

KAMAGURKA

LUK ZEEBROEK

Kamagurka en Herr Seele zijn in Vlaanderen en Nederland reeds vrij lang uitgegroeid tot een begrip. Waar niemand buiten kan is het feit dat zij tenminste een poging brengen tot humor. Maar waar zij een begrip door geworden zijn is het feit dat je er ofwel van houdt of je er van kotst. Het laat je in ieder geval niet onberoerd. Een kenmerk van vele 'groten'.

Op 16 oktober deden Kama & Co. de VUB aan met hun nieuw programma: "Kamagurka en Herr Seele werken harder dan gewoonlijk".

In een schijnbaar rommelig geheel werden alweer schijnbaar geïmproviseerde sketches gekombineerd met 'gezongen' nummers. Het was in ieder geval om te lachen.

Wij hadden voor U reeds lang een interview afgesproken. U hoort een nog licht transpirerende Kamagurka (of was het Luk Zeebroek?)

DM: Hoe vond je het optreden zelf?

Kama: Voor mezelf vond ik het goed, voor de mensen in de zaal ook. Maar niet voor alle mensen in de zaal want ze konden niet allemaal zitten en degenen die rechtstondend die konden niet allemaal zien. Dat was wel storend voor mij op bepaalde momenten. Maar 't was piezant, ik heb mij goed geamuseerd. Je zou dat eigenlijk aan de mensen in de zaal moeten vragen.

DM: We vonden het goed, op de dode momenten na. Jullie wisten bij momenten precies niet goed meer waar naartoe, stonden wat rond te draaien....

Kama: Ja, dat is wel een van onze grootste fouten.

DM: Jullie hebben nochtans harder gewerkt dan gewoonlijk.

Kama: Ja, maar het is zo dat wij die dingen in de eerste plaats voor T.V. maken en dat zijn dus allemaal korte stukken. In feite kun je dat gemakkelijk oplossen door binstekstjes te maken of zo, maar binnen een maand zal dat wel allemaal weg zijn.

DM: Hoe zit het met de werkverdeling tussen jou en Peter Van Herzele (Herr Seele, snuggers, n.v.d.r.) Brainstormen jullie met twee maar raak of is dat veel strikter?

Kama: Jaja, als we schrijven zitten we dus samen vijf dagen per week, zes à acht uur per dag. Dan schrijven we konstant bladzijden vol. Na een week beginnen we dan te schrappen en aan elkaar te plakken. Normaal duurt het twee à drie weken om vijf tot tien minuten te schrijven. Als je ziet dat Urbanus al tien jaar met hetzelfde programma toert....Wij zijn twee, drie jaar bezig. We zijn van nu begonnen en we schrijven nog elke week nieuwe dingen. Nu hebben we vanavond een sketch gedaan, met die schoen, dat begint nu te leven. Vorige week hebben we het pas geschreven. Je zit dan in een beetje te denken of dat nu wel grappig is. Als je iets live doet zie je pas of het goed is. Er zitten dingen bij die we al dertig keer gedaan hebben, andere doen we voor de eerste keer. We zorgen ervoor dat we altijd minstens één ding hebben dat we nog nooit gedaan hebben, en dat is dan voor ons wel altijd het hoogtepunt (grijns). Al kennen we de sketch niet uit ons hoofd, je moet dan die dingen wel met tien keer meer moed spelen dan de rest van het programma.

DM: Er wordt dus niet geïmproviseerd op het podium?

Kama: Pff, ja soms één, twee dingetjes. Wanneer je met twee speelt kan je niet improviseren, als je in onze teksten één of twee woorden verkeerd zegt dan is heel het spel om zeep. Je kan dat wel doen, dat is al veel gedaan, dat kan soms wel een keer goed zijn. Maar als je zo hard hebt zitten werken dan vind ik het niet verantwoord om daarin te gaan improviseren. Het is ook niet geestig voor de andere. Als je drie weken improviseert en je steekt dan het beste van die drie weken in vijf minuten dan zit daar veel meer in dan als je vijf minuten op scene improviseert. We hebben vandaag een stuk geïmproviseerd, dat met die veter, omdat die die

niet hadden en we moesten die dan hebben in de sketch....Dat stuk gaan we houden waarschijnlijk, dus dat komt op t.v. Maar ik mag dat eigenlijk niet zeggen.

DM: Geef je ook een stuk van jezelf bloot in je werk?

Kama: Jezelf bloot??? (extreem vragend)
DM: (Van de kaart) Awel ja....uh. Staat Kamagurka op scene of is dat ook een stuk Luk Zeebroek?

Kama: Nee, ik ben nooit Luk Zeebroek als ik werk. Versta je?

DM: Hum.

Kama: Er is ook geen verschil tussen Kamagurka en Luk Zeebroek. Alleen is Kamagurka een veel toffere naam om uit te spreken. Ik ken die gast niet, Luk Zeebroek. Ik ben natuurlijk niet konstant Kamagurka in huis, maar toch wel, ik doe mijn best om het konstant te zijn.

DM: Hoeveel van jezelf steek je in je personages?

Kama: Alles gewoon. Ik weet niet waar je naartoe wil met die vraag. 't is een domme vraag, jezelf, jezelf (nervus). Ik kijk naar de andere mensen, maar de manier waarop is dan weer mijn manier dus 't zal wel allemaal van mij zijn. Als er niks van mezelf in zitten dan zou het maar triestig zijn. Het kan gewoon niet anders, dat is een stomme vraag.

DM: Dank u....(weer even van de kaart) Hum, je schildert ook.

Kama: Twee weken per jaar schildert ik elke dag, als vakantie.

DM: (weer bij zinnen) Een soort compensatie voor het andere werk.

Kama: Ja, want als je altijd zit te tekenen en te schrijven en je zit zo de hele tijd te denken....grappen bedenken....Je bent altijd bezig met woorden. Beelden zijn ook geestig, 't is ne keer iets anders. Muziek maken is ook geestig.

DM: Je bent vroegtijdig gestopt met de kunstakademie.

Kama: (gewichtig) Ja.

DM:....?

Kama: Ik had daar niks te leren, ik was gewoon veel te intelligent. Die profen waren gewoon papagealen, die tekenden zelf niet, je zag daar niks van. Als je dan toevallig zag wat ze deden dan viel je achterover want dat was zo slecht! Daarbij hetgeen ik doe kan je niet leren op een academie. Er is mij onlangs gevraagd of ik geen les wou geven op Rietveldakademie, da's toch zo zat, wat moet ik daar gaan geven. Hoe kan je dat nu overbrengen, ze kunnen beter allemaal eens naar een optreden komen. Trouwens ik snap niet wat ze op universiteiten en zo doen. In een univariëtel optreden da's ook zolets, pfff. Wat zitten ze hier te doen, hun kup volgieten met stof en als ze buitenkomen als dokter en ze zien een zweer dan vragen ze: "wat is dat?" En als ze het dan weten dan snijden ze hem uit. 't is gans het systeem, maar daar ga ik niet over spreken, daar wordt ik niet voor betaald.

DM: Er zit een zekere Evolutie in je werk sinds je met Peter Van Herzele samenwerkt.

Kama: Pas op, ik werk al jaren met hem samen, alleen heb je er misschien nog nooit van

gehoord. We spelen al samen sinds we 19 jaar zijn, we kennen elkaar nog van de academie. Alletwee zijn we het daar afgestapt, niet met de bedoeling van iets te gaan doen. In het begin hadden we een groep die een soort parodie op punk bracht en Peter speelde daar banjo in. Ik heb het altijd al plezant gevonden om met hem samen te werken. Dat gaat niet anders, als je daar hele dagen moet met zinnen schrijven.

DM: Wie is dan de muzikale van de twee?

Kama: Knappe vraag. (ons ego, ons ego...) Dat hangt er van af wie er het meeste bonen gegeten heeft. Peter is eigenlijk pianostemmer, maar zelfs als hij goed zou kunnen zingen, hij zou even vals zingen als nu.

Waarom staan die vragen eigenlijk op een bladje?

DM:(prompt) Omdat wij domme mensen zijn.

(Enkele momenten later) Bewonder je ook andere mensen?

Kama: Ultraarrrd bewonder ik mensen. Koot en Ble, Wim T. Schippers, de gasten van The Young Ones, in dat genre. Ik bewonder ook mensen die niets artistieks presteren.

DM: Moeder Theresa?

Kama: Sinds ze met haar vliegtuig op de gelovigen neergestort is ben ik een grote fan van moeder Theresa!

DM: Word je door hen ook beïnvloed?

Kama: Ik bewonder die mensen wel, maar ik probeer juist niet te doen wat zij doen.

DM: Achter die konstante absurditeit, zit daar....?

Kama: (verbouwereerd) Absurditeit? Ik steek nooit absurditeit in mijn werk. Dat is een volledige vergissing, mensen zien dat zo. Het is vooral enorm logisch wat wij doen. Anders kun je niet lachen. Absurditeit zou bijvoorbeeld zijn; een asbak onder water en drie Cola-blikjes en ik voel mij gelukkig. Gasten die kunst maken, dat is absurditeit, daar kan je niet mee lachen. Daar sta je naar te kijken en dat kan een beetje interessant zijn, dat kan een beetje vervelend zijn. Terwijl wat wij doen juist niet absurd is, anders zou je er niet mee lachen, anders zou er iets niet klikken in hun hoofd.

Je kan niet gewoon lachen, tenzij je gekleteld wordt. Je kan niet lachen als je niet nadenkt en je kan niet nadenken over absurditeiten. Je kan alleen naar nadenken over dingen die logisch in elkaar zitten, doordat ze zo logisch in elkaar zitten zeggen de mensen: "Dat is absurd", dan ben je een absurdist. Wij zijn niet absurd, af en toe misschien een beeld, maar dat blijkt dan wel nuttig te zijn voor de sketch.

DM: En je vindt kunst absurd?

Smaak kwestie

Ik kan er niet meer tegen. Ik kan geen kut meer zien. U denkt nu: "Góld, die durft." Doch de Kenners, zij weten wel beter. Rood aanbriënd grijpen zij naar een Gentse telefoongids. Na een kwartierje gaat het dan zo: "Tik....tik....tik....(het geluid van de trimfiet van Paula d' Hondt die de V.U.B.-centrale aandrijft) Hallo? Schande, schandige schande mijnheer Lanoye. Kladschrijver Cattivo plageert u zonder enige reden!" En zo is het. Ik kan er niet aan openen. Betroffende zinnen pluk ik uit een stuk dat "De Westerse Waarden bedreigd" heet en verschenen is in de bundel "Rozegeur en Maneschijn" van Tom Lanoye. Bovendien staat dat boekje met een beetje geluk, als ik het niet vergeet terug te brengen, zomaar gratis-voor-niks in de V.U.B.-bibliotheek onder referentie: GER. 839.3 P LANO 83

Ik citeer verder van p.99 (in de inleiding pleegde een vriend zelfmoord): "Ik geef mezelf hooguit zes weken voor ik zijn voorbeeld volg, want de FLOU ARTISTIQUE van David Hamilton, het monstre sucré van de hedendaagse fotografie, graait steeds sneller om zich heen. Zakdoeken, T-shirts, agenda's, behangpapier, niets kan je bedenken of het ligt vol vingeringe kindvrouwtjes; geen meisjeskamer kan je binnenkomen of een beloftevol danseresje duwt je vanop een luxeposter haar geslacht in het gezicht. Een nauwelijks bestaand borstpartijtje, terlingtelpe, polsdunne dijen, smartelijke blik...Tuintig jaar geleden organiseerde men voor zo iemand een collecte. Nu sieren de hongernimfen kalenders en hoelslakens, wenskaarten en theepokjes!" Ik vind dit amusant, tenzij u onbetamelijke handelingen uitvoert bij het aanschouwen van deze beelden, of er op filpt, of beide.

U kan ik mij levendig voorstellen, terwijl ik u zo bekijk, dat u niet weet wie Tom Lanoye is. Het is alvast geen vogel, noch een vliegtuig, noch een UFO. Neel! Neel! Tom Lanoye is Tom Lanoye en een aardig performer. Dat woord is hier al eens gevallen dus daar hoef ik niet meer over uit te wijden. Doch over Lanoye wil ik nog wel het een en ander kwijt.

Tom Lanoye is een slagerszoon met een brilletje wiens voornaamste kwaliteit erin bestaat wild om zich heen te schoppen. In het land van de familie Pfaff, waar iedereen scheenlappen draagt, is dat natuurlijk niet iets om zich over druk te

Kama: Kunst is absurd en daarom ook een ganse trap lager op de evolutieladder dan wat wij doen. Ik vind humor het hoogste wat je kan bereiken in het leven, als je humor brengt dan kun je lachen en als je lacht kun je niet op elkaars smool slaan. Terwijl je in kunst nog op elkaars smool slaan. Afijn ik vind kunst niks verwerpelijk, het heeft intendeel iets interessants. Voor mij is het net het omgekeerde van wat de meeste mensen ervan denken, zo van "Waw". Ik vind dat iets vanzelfsprekens, iets dat iedereen minstens twee keer per dag moest doen.

DM: Op welke manier?

Kama: Op eender welke manier, op hun kop gaan staan.....

DM: Vind je het erg als je ergens een publiek tegenkomt dat je niet begrijpt. Maak je bewust dingen gericht op publiek?

Kama: Ik werk bewust voor een publiek. Ik wil dat de mensen mij begrijpen. Ik moet wel zeggen dat ik dat nog nooit echt heb meegemaakt. Ik heb wel eens opgetreden in Limburg, je hebt dus drie soorten publiek; publiek dat ligt, publiek dat staat, maar dat publiek lag dus. Half bewusteloos, ze begrepen er niet veel van. Maar ik heb toen gezegd tegen het publiek: "Dit is enorm grappig wat wij doen, 't is om te lachen, 'k zou willen dat je het snapt". En toen zijn ze inderdaad begonnen lachen, we hebben daar zelfs drie bisnummers gekregen.

DM: Vind je jezelf een echte man na al die jaren?

Kama:.....Soms.....als ik mijn dochter straf.

DM: Wat zegt je dochter daarvan?

Kama: Ze trekt haar dat eigenlijk niet aan, ze heeft het wel graag, eigenlijk.....

DM: Dank u voor de aangename avond.

IL CATTIVO R.H.

maken. En dat deden de meesten ook niet. Lanoye bleef dat echter op zo'n aanstekelijke manier doen dat hij, slagerszoon met een brilletje zijnde, al gauw op enig regionaal succes kon rekenen in Gent en Amsterdam. Met zijn spirituele programma sneldichten oogst hij daarna succes voor een iets bredere publiek (o.a. Honderd voorstellingen voor de Weight Watchers van Turnhout). Het ging zelfs zover dat mijn schoonzoon voor haar x-de verjaardag zijn dichtbundeltje "Bagger" van mij cadeau kreeg. Het grote succes kent Lanoye echter eerst als hij zijn ego "slagerszoon met een brilletje" op grote commerciële schaal uitspeelt. Zo wordt hij zéér wereldberoemd langs het tournéparcours. Dat liep ook langs mijn deur in het Antwerpse waar hij het voltallige publiek avond na avond voor aap zette terwijl ze er zelf mee lachten. Dat heet: "Zwarte Humor". Daarom rijden ze hem binnen bij het gezelschap van de zwarte komedie, waar hij een programma speelt (speelde) waarvan ik de titel niet ken (Góld) vergeef het mij). Als u dat zo leest moet u wel de indruk krijgen dat bovengemeld succes hem zomaar de schoot werd ingeworpen. Ho maar! Lanoye zag (en ziet) zwarte sneeuw als broodschrijver, want hij heet niet Claus en is niet dood zoals o.a. Vondel en Jotie 't Hooft. Doch zelfs dit deed hem zijn bijtend humor niet verliezen. Daarom tekende hij onderweg naar het bekend zijn voor bijdragen in o.a. De Zwijger zaliger en gaf hij recent (enfin, recent) gegradeerd chemicus en ex-minister Poma de bonen te wreten in het Nieuw Zweren Tijdschrift (dixit Lanoye). Geen gelul dus met die Tom, niets is heilig, niets is huisje, alles kan en nog veel meer.

Van Lanoye houden, en de liefde in het algemeen, is echter een kwestie van smaak. Hetgeen zijn ei: "Het cirkus van de slechte smaak" duidelijk maakt. Persoonlijk-maar wie ben ik- beschouw ik de V.U.B. na het aanschouwen van Vlaanderen recentste lading eerste kanners als het cirkus bij uitstek (zie "Terlingtelpe...")

Nu wil het toeval dat Lanoye uitverkoren werd om op donderdag 23 oktober om 20 u.30 het cultuurkaffee vol te spulpen met zijn "cirkus van de slechte smaak" en het schijnt dat hij van plan is om er serieus in te vliegen. U mag er alweer in tegen konsumptie van enige konsumpties! Dat dekselse toeval toch.

IL CATTIVO

1043 revisited

(Foto: De Moelal)

De nieuwe koten op van de Waverse.

In de prachtige zomer van het gezegende jaar (vooral voor de wijn) 1985 is op de Waversesteenweg een nieuw studentenhuus geopend; 'Waversesteenweg International Studenthouse 1043'. Mensen die hier vorig jaar ook waren herinneren zich ongetwijfeld nog de knalfulden die in het KK zijn georganiseerd onder de naam 'Strange Affair Party'. De Waverse was een soort begrip voor een 'kot' waar zowat alle nationaliteiten in vrede samenwonen, zonder racistische vooroordelen. Binnen het huus lukte dat ook, spijts de praktische problemen die af en toe rezen. (maar daar leest u straks meer over) Dat was de zonzij van het geheel. Ondertussen is het gebouw een kopzorg geweest voor een ferm deel van de 'groten' van onze unief. Het begon allemaal zo...

In de bewuste zomer van '85 is door de Oud-StudentenBond (OSB) een fabriek omgebouwd tot studentenhuus. De Waverse 1043 was een felt. De eerste problemen rezen reeds in oktober van dat jaar, ten dele door de Moelal, toen er vragen werden gesteld rond de oorsprong van de OSB-gelden. Er was sprake over zwart geld, enz... Dat het grootste deel hiervan op heel vage vermoedens en geruchten gebaseerd was, is nu wel duidelijk.

Toch bleek het OSB aardig in zijn kruis getast, want al vrij vlug gaven zij het hele geval op en toen kwam medesponsor 'de rektor' op de proppen. Eerwaarde Heer Steenhaut had plots aardig wat in de pap te brokken. Bleek namelijk dat het geheel op initiatief van de rektor is gebouwd, met gelden van het OSB (een lening?). Officieel heette het dat deze kamers zouden dienen om studenten met rektorale beursalen te huisvesten (rektorale beursalen zijn beurzen die aan buitenlandse studenten worden uitgereikt, meestal in het kader van internationale uitwisselingen). Op zich een meer dan lovenswaardig initiatief.

Helaas bleek dit al vlug uit te draaien op een spelletje van willekeurige toewijzingen, vriendjespolitiek in de volksmond. Daarop in dan de Sociale Raad (SoR) in het geheel binnengekwipt. Aan onze VUB bestaat immers nog zoiets als een Dienst Huisvesting die (ook officieel) alle toewijzingen van kamers regelt, volgens een aantal vaste criteria. Het zou niet meer dan logisch geweest zijn moest Huisvesting van bij het begin in deze zaak betrokken zijn geweest. Dit was dus niet zo. Komt daar nog bij dat de rektor wel te vinden was voor de zaken die hem gunstig uitvielen (de toewijzing van de kamers) maar dat hij zich van de consequenties (kuisen, herstellingen) geen ene meer aantrok.

Vandaar dat de SoR voorstelde om de koten onder de bevoegdheid van Huisvesting te plaatsen. Dat zou dus inhouden dat de toewijzing door hen zou gebeuren, maar ook de reparaties en het kuisen, zij hebben nu eenmaal die goede gewoonte. Wel zou de rektor een aantal kamers behouden voor rektorale beursalen, de zogenaamde 'uitstralingkamers'. Daar was de rektor dan niet zo gelukkig mee. De SoR-beslissing, door de Raad van Beheer (RVB) bekrachtigd, is nooit echt in praktijk gebracht. Van dan af aan is het pas echt in het honderd beginnen lopen.

Van alle mogelijke en onmogelijke kanten (zie verder) werden toewijzingen gedaan. Huisvesting kon wel opdraaien voor de praktische diensten, wat neerkomt op enkel dringend herstel van zaken. Van reiniging kwam weinig in huus, simpelweg omdat daar het personeel niet voor beschikbaar was. De hygiëne in de Waverse was dus niet bepaald optimaal. En aangezien de rektor zich niet geroepen voelde daar iets aan te doen bleef het kot vuil liggen. Denk maar niet dat we aan het einde zijn.

Nu, tegen december bleek dan ook dat de rektor (en het OSB) eigenlijk geen toestemming hadden aangevraagd voor de bouw van de koten. Praktisch kwam het er dus op neer dat al die buiten-

landse studenten, die door de rektor geplaatst zijn geweest, plots tot boven hun krullen in de administratieve problemen zaten, lvm hun verblijfsvergunning. Dat het geval wel aan anderen over moest komen was duidelijk. Nogal wat 'belangrijke' mensen aan deze VUB zagen er wel wat in om gratis kamers te kunnen uitleiden aan hun vriendjes. Door heel wat touwtrekkerij, die ook mij niet helemaal duidelijk is, bleken plots heel wat mensen daar ook toe in staat. Zeker is dat de architect, enen Vandermeere een aantal mensen zitten heeft. Audrey (O3) van Zijl (onze bekende zuid-afrikaanse belgische van ISAVUB) heeft het ook voor elkaar gekregen een vinger (of meer) in de pap te brokken. Prof. Paep, voorzitter van Vubaras, en goede vriend van O3 zat ook diep in de Waverse warwinkel.

Wie daar minder gelukkig mee was, was Huisvesting zelf (zij deden dus normaal de toewijzingen), en de SoR. Zij zagen noch kop noch staart aan het hele geval. Ten eerste waren er veel meer kamers toegewezen door de verschillende personen dan voorzien was en daarbovenop heeft Huisvesting zelf een wachtlijst staan van mensen die een kamer zoeken, langs legale weg dan. Zij blijven dus op hun honger zitten, hoewel zij het (meestal) zijn die er het meeste recht op hebben.

Een situatie die niet kon blijven doorgaan. Het was dan ook logisch dat Huisvesting klaarheid in de situatie wou. Zij hebben dan ook beslist af te wachten om nog iets te doen tot er een definitieve beslissing genomen is.

Voor Huisvesting kan een beslissing maar twee kanten meer uit: ofwel is alles voor Huisvesting (zowel de toewijzing als het onderhoud als het huurgeld) ofwel onttrekt Huisvesting zich volledig van alle verantwoordelijkheid.

Hierop heeft de SoR op 9/10 een beslissing genomen in het voordeel van Huisvesting. Zij stelden dat Huisvesting de volledige bevoegdheid en verantwoordelijkheid moet krijgen over de Waverse (met uitzondering van de uitstralingkamers, die nog steeds door de rektorale beursalen zouden worden toegewezen en die voor Huisvesting als een soort afbetaling zouden dienen). Deel twee van die beslissing is dat die studenten die noch rektorale beursalen hebben, noch door Huisvesting geplaatst zijn (zij dus die de vriendjespolitiek gebruikt hebben) uit het huus zullen gezet worden. Ten derde zouden 'sankties' getroffen worden tegen zij die onrechtmatig kamers hebben toegewezen. Dit alles moet nu nog door de RvB bekrachtigd worden.

Een beslissing zou in ieder geval in het voordeel van de student moeten zijn. De enige mogelijke oplossing lijkt mij dan toch een overgeveling van alle verantwoordelijkheid naar Dienst Huisvesting. Want tot nu toe is gebleken dat er van andere zijden niets te verwachten valt. Vooral de praktische zaken worden door de rektor (of wie er ook moet voor instaan) met de voeten getreden. Blijkbaar denken zij dat voligheid en willekeur niet meer dan het deel zijn voor buitenlandse studenten (een vrij racistische houding als je het mij vraagt).

Die beslissing wordt dan liefst ook meteen doorgetrokken naar alle koten op de Waverse, waar nu 3 kamers (goed voor 7 bedden) afgewerkt zijn. Andere (kleinere) gebouwen staan klaar om ingericht te worden tot studentenkamers. Het zou de toekomstige bewoners veel geloop en gezocht besparen als zij zich onmiddellijk tot de oude vertrouwde Huisvesting zouden kunnen richten met hun problemen.

Voorts is het nog niet duidelijk welke rol onze nieuwe rektor in dit dossier zal spelen. Laat ons hopen dat het een goede is.

Dit is dan het einde van deel 1 van dit boelende verhaal.

Volgende Moelal zal u (als het God belieft) volgende zaken kunnen lezen:

- Interviews met betrokken personen.

- Eventuele verdere evoluties.

R.H.

Foreign Students

Thursday, October 9, the Social Council passed its 1987 budget. The voting concluded a very unusual evening-session of the Social Council since the meeting was adjourned at 9 o'clock, so that members of the Council could watch the current-affairs programme "Panorama" on Flemish television. The programme dealt with the costs of pursuing a university-level education (in light of the current cuts in the national budget for education) as well as with the problems facing foreigners who come to Belgium to continue their studies.

The Social Council is facing a number of economizing measures; its allowance has been reduced by Bfr 1,345,000, compared with last year's. If we look at the cuts in financial aid from the government the other universities are facing, the VUB Social Council's situation is not altogether that bad: the Catholic University of Leuven has to do with B.Fr. 75,000,000 less, the Gent State University receives B.Fr. 91,000,000 instead of the B.Fr. 130,000,000 allowance last year. Worse off than anybody else, however, are the small universities of Antwerp, Diepenbeek, Kortrijk.

So the VUB Social Council had to come up with a balanced budget for 1987. Top priority was given to the students allowances, which will, consequently, remain what they were last year. On the whole the Sports and Cultural Services (Sportdienst en Dienst Kultuur) were affected most. Both were asked to rely to a greater extent on publicity and sponsoring from outside the VUB.

Services of 'vital necessity' were better off; the Foreign Students Service will even get B.Fr. 300,000 more than last year. Nor will the rents for rooms on campus go up. Apart from the 1987 budget, the Social Council have (at last) dealt with the payment of the students who work at the KultuurKaffee. Another matter troubling the S.C. was the question of campus rooms in the 'Jacht' which were wrongfully allotted to "rectorate" scholarships students, since those rooms had already been given to Belgian students by the housing service. The "rectorate" scholarships students are said to be entitled to free rooms at the university. The

Board of Governors agreed on this matter in the past but the problem remains who will be allowed to do the assigning of rooms. Certainly not the people like former rector Steenhaut, the PR-bureau of the VUB, Vubaras, Prof. Vandermeere (architect), or, last but not least Audrey Van Zijl, because they were said to be behind the wrongful assignments. The Social Council described the present allotment as a violation of its principles by the academic authorities. The members of the S.C. even considered whether, and if so, what sanctions might be imposed against this abuse of power.

The Social Council Students (Sociale Raad Studenten) is an organization in charge of social affairs, like the housing services, and the guiding of (foreign) students. The SRS. is in fact the only council in which students can obtain a majority of seats. Since 1982 the chairperson of this board has been a student, the present chairman being Eric Goubin. Each year a delegation of students is elected. Every student has the right to run for the SRS and to vote for an SRS candidate. So if you are interested as a foreign student to join the SRS contact Piet Vandebroek, building M, room 502, before November 4, 4PM.

On October 15 some 25,000 teachers demonstrated in Brussels to express their discontent about the recent cuts in the education-budget. The teachers' populace has been reduced by 10% this year.

Next day, Thursday 16th October, some 4,000 university students demonstrated again for similar reasons: the raise of subscription fee, the reduction of the budget for the Social Sector by 50% in some universities. Student representatives from nearly all Belgian university and non-university institutions of education made their stand together in a casual atmosphere. No security problems occurred with the -as usual- numerous police forces in the town of Brussels.

WS & AV

Grenzeloos

(Foto: De Moelal)

En Sisyphus rolde het biervat...

Ze waren samengekomen uit alle uithoeken van de kampus, die woensdag om 13 uur. Senioren dwarrelden als derwtishen doorheen groepjes onwennige schachten of hingen gewoon aan de toog -wat dacht u wel. Her en der klonken schuchter studentenliederen... en was geen twijfel meer mogelijk: de 5e editie van het Spel Zonder Grenzen was van start gegaan.

De zeven deelnemende kringen (HILO, KEPS, PPK, SOLVAY, VRG, WK en PK, tevens de richtende kring) werden onder het motto "hoe vettiger, hoe prettiger" vergast op het traditionele gamma van kruip-, klim-, duw- en trekspeletjes, waarvan de beruchte zeephepping de eerste was. Nog steller en gladder dan vorig jaar (als ze zeep gebruiken, doen ze het ook goed) slaagden slechts drie kringen, namelijk HILO, PK en PPK, erin hierbij punten te sprokkelen. Vervolgens waren wij getuige van een spelletje met bakstenen, waarbij Solvay vreemd genoeg WK, PK en PPK achter zich liet, en een klimspelletje dat opviel door de ingenieuze wijze waarop de PK-ploeg de spelregels interpreteerde, wat natuurlijk gedeeltelijk nagevolgd door VRG, WK en KEPS. Na het traditionele "skieën" werd er zwaar wat leven in de brouwerij gebracht door lawaaimakers KEPS en Solvay, die hun frustraties op elkaar poogden af te reageren.

Net op het moment dat er meer gras in de lucht dan op de grond was (niet vandaag hadden ze het gras gemaaid) dwong het VRG in "blauwhelmen-stijl" een staakt-het-vuren af.

Ook het touwtrekken was van de partij, maar werd ekstra bemoeilijkt door (weeral) bruine zeep en salvo's van waterballonnen. Dat daarbij een groot aantal van die ondingen in het publiek terecht kwamen en meer bepaald op uw verslaggever, is het vermelden niet waard. Als overwinnaar kwam, hoe kan het ook anders, PK tevoorschijn, duidelijk tot groot genoegen van de (PK-)spelleiding...

Apotheose van die namiddag vol leut en (fl)uim vormde de klerenketting over het voetbalveld, waarbij Solvay (weér) zijn gratis vat beloofde aan ieder die hun laatste stukje tekstiel aan de klerenketting wilde offeren. Zij hebben hun gratis vat waarschijnlijk zelf kunnen opdrinken. Al bij al een zeer gezellige namiddag, voor wie tenminste rondslingerende aardkluten, waterballonnen en slierten bruine zeep het toppunt van gezelligheid vindt... O ja, de eindwinnaar? Die was bij het ter perse gaan nog niet bekend maar, zoals de praeses van PK ons wist mee te delen, "het ging hem vooral om het de schachten eens gezellig te maken en de ancients een plezierige middag te bezorgen." Waar men blijkbaar volledig is in geslaagd.

DPV.

Lezersbrieven stuur je naar:
De Moelal
Gebouw Y'
Pleinlaan 2
1050 Brussel

of je komt gewoon even langs om ze persoonlijk af te geven. Om elke wildgroei te vermijden worden alleen individuele lezersbrieven opgenomen. Pamfletten en moties van verenigingen worden dus niet meer gepubliceerd. Anonieme brieven worden onder algemene hilariteit door de verantwoordelijke uitgever in de prullenmand gekeld. Op elke brief moet dus naam en adres van de schrijver vermeld staan. Indien men het ons lief vraagt kan de naam bij publicatie van de brief weggelaten worden. Getypte brieven verschijnen vlugger dan een vodge met wat hanepoten op. De redaktie houdt zich ook het recht voor om te lange brieven tot redelijke proporties te herleiden.

KRINGEN

Graag zouden wij de problematiek van de studentengringen in De Moelal aan bod laten komen. Wij plannen een reeks interviews met (nog-maals enkele) politieke, 'breedmaatschappelijke' en fakultaire kringen. Wij zijn er van overtuigd dat een organisatorisch kunstwerk als bijvoorbeeld PK die toch heel veel studenten vertegenwoordigt inderdaad niet doodgezwegen kan worden in een studententijdning die inderdaad ook probeert er één te zijn voor ALLE studenten. Zoals u wel zal begrijpen kunnen wij dit niet alleen. Wij hebben informatie nodig én boeiende kringmensen die ook nog wat interessants te vertellen hebben. Interesse? Stop een briefje in de Moelalbriefbus. Of kom gewoon een afspraak maken op het Moelal-redaktie-lokaal, Y', slechts 5 stapjes van het BSG-lokaal.

Skivakanties

SKIVAKANTIE - SPORTDIENST V.U.B.

MORZINE AVORIAS
In de Franse Alpen

- van 19.12.86 tot 30.12.86
- 32 500 fr. alles inbegrepen
- rejs per bus
- vol-pension + drank
- skibonnetment (10 dagen)
- skimonitoren
- verzekering (studenten)
- sauna - fitnesszaal

Inlichtingen: Wilfried Lodens
sportdienst (gebouw Y)
tel. 02/641 23 11

11.11.11.

Ach, u was verhinderd, vergeten, openbaar vervoer, ... Toch is de 11.11.11.-startavond doorgegaan met een tiental mensen. Na enkele inleidingen en een diareeks over het 11.11.11.-jaarthema werd besloten om met de opbrengst van de 11.11.11.-aktie aan de V.U.B. een project in Nicaragua te steunen. Meer erover leest u in De Moelal nr.3. U kan u schade inhalen en toch nog meewerken aan de jaarlijkse pluralistische (velen denken dat 11.11.11. een uitsluitend katholieke aangelegenheid is, maar nee hoor) derde wereldaktie van het NCOs. Op maandag 27 oktober om 10 uur in het lokaal van Studiekring Vrij Onderzoek (gebouw Y') bijvoorbeeld. Dan gaan we allerlei brieven en massakranten in zo'n duizendtal enveloppen steken, daar kruipt veel tijd in, dus zijn er veel medewerkers gevraagd.

Maar het is niet altijd werken. Op woensdag 29 oktober kan u terecht op de politieke 11.11.11.-avond in de Ancienne Belgique, 20 uur. Dit wordt een avond over politieke factoren en het ontwikkelingsrazen. Treden aan: De Zwarte Komedie, Wurte Wurte, Guy Poppe, Jessie De Caluwé, Wannes Van De Velde en Flamencogroep en hopelijk een pak politici. Er is ook drinken. Voorverkoopkaarten kan je kopen in het ASLK-kantoor op de campus en in de krantenkiosk in het kafetaria of de 27ste in het lokaal van VO. De kaarten kosten 180 fr.

BH

Vubtiëk

Omdat na de op zijn einde lopende uitverkoop er geen Vubtiëk meer zal zijn op de V.U.B. kunnen de studenten boeken waarvan de lektuur in het kader van de cursussen wordt verplicht of aanbevolen, gaan kopen bij de boekwinkel van:

universitaire Publicaties Brussel (P.U.B.)
Paul Hegerlaan 42, 1050 Brussel
(Campus Solbosch van de U.L.B. - zie plan hieronder)

Individuele bestelidsten met getrouwheidskaart (10 %).

Opgelet, de cursussen blijven, zoals totnogtoe, te verkrijgen bij de Dienst Uitgaven V.U.B.

SPANJE '36

SPREKENDE GESCHIEDENIS

De woelige jaren '30 waren er van uitzichtloze crisis en werkloosheid, maar ook van het opkomende fascisme.

Van 1936 tot 1939 was Spanje ook het strijdtooneel van de eerste internationale slag tegen dit beest, dat in Franco zijn plaatselijke führer vond. Een tweedulzend Belgen, tesamen met duizenden anti-facisten uit andere landen, kwamen de Spaanse Republiek ter hulp. Zij vervoegden de rangen van de Internationale Brigades, die de plots aan de macht gekomen populistische regering steunden tegen dat deel van het leger, onder leiding van generaal Franco, dat de regering trachtte te ondermijnen.

Wat bezielden deze Brigadisten (waar ook Malreaux, Orwell, Hemingway e.a. deel uitmaakten) hun leven trachten te riskeren in een vreemd land, wat hebben ze meegemaakt, welke is hun visie op het complexe gebeuren dat de Spaanse Burgeroorlog was??

Boeiende vragen, waarvan het antwoord de jongeren van vandaag iets kan leren. Want ook vandaag tieren er nog broeiharden zoals toen, 50 jaar geleden, in het Iberisch schiereiland.

Deze getuigenissenavond is tevens een uitstekende inleiding op de filmweek en het colloquium over de Spaanse Burgeroorlog, die eveneens aan de VUB-ULB doorgaan.

SPREKENDE GESCHIEDENIS

DEBAT MET OUD-BRIGADISTEN

E. JANSSENS
A. DECONINCK
A. DESMET
W. DECONINCK
MODERATORS
PROF. CRAEYBECKX
W. ADRIAENS

WOE. 22 OKTOBER 20 U VUB-OD

• org. masserecltonds • vrij onderzoek

In Tegenstroom

Woensdagmiddagseminaries van het Centrum voor Marxistische Studies (C.M.S.)

Het Centrum voor Marxistische Studies is een studiecetrum aan de VUB waarin onderzoekers uit de verschillende fakulteiten samenwerken. In het huidige klimaat van crisis en van verrechtsting is de studie van het marxisme niet populair. Nochtans is het een wetenschappelijke theorie die voor veel fenomenen een verklaring biedt. Het is dan ook een theorie die de vakgebieden overschrijdt en interdisciplinair beoefend wordt.

Als een eerste kennismaking organiseert het C.M.S. een reeks seminars, die gratis zijn en toegankelijk voor studenten uit elke studierichting. Elke maand wordt een ander tema behandeld, en elk onderwerp komt in drie zittingen aan bod. Ze worden ingeleid door specialisten, leden van het academisch personeel van de VUB. Er wordt geen enkele voorkennis verlist.

De seminars gaan door elke woensdagmiddag van 12 tot 14 uur. Er wordt ter plaatse gezorgd voor broodjes en koffie. De plaats waar dit allemaal doorgaat is auditorium 5 van gebouw L (HILOK), op de 4^e verdieping. Voor inlichtingen bel je het nummer 641.27.60.

Een eerste seminarie behandelt de "persoonlijke autonomie en socialisme"; het wordt verzorgd door Eric Rosseele, professor psychologie.

Latere seminars zullen volgende onderwerpen behandelen: De arbeidswaardeleer van Marx, Krisistheorieën, Hegel en Marx, Arbeidersklasse, Arbeidersorganisaties en arbeidsverhoudingen, De arbeidersbeweging en de staat, De evolutie van de koopkracht.

Taxistop

Taxistop gevraagd naar Herentals, 1 persoon voor vrijdagavond/zaterdagmorgen.
Mich Crols, kamer 334, Triomflaan 1

Wie kan me vanuit Brussel naar Asse (richting Aalst) rijden? Een enkele keer per week, nl. vrijdagavond. Dank bij voorbaat.

P. De Meersman, Avenue Milcamps 76 1210 Schaarbeek (bellen op Polarski)
Of laat bericht achter op faculteit P.O.

Ik zoek een lift naar Mechelen of naar Antwerpen. Elke vrijdagavond op 18.00 u. Zich wenden tot Rudi Gabriels, campus oefenplein K302

BSG - zaal

Lang geleden werd het al gezegd: "De BSG-zaal is aan een grondige opknappbeurt toe." De harde kern van het BSG nam de verborstelde zaag, schroevendraaier en hamer ter hand en liet de ruimte een metamorfose doormaken. De stal met ranzige reuk, terweegebracht door een mengeling van bier en verkeerdelijk geloosde urine, werd herschapen in een soort dansing van het vlotte soort. Aan de licht installatie werd ook gesleuteld, zodat het geheel een iets frissere aanblik gekregen heeft. Deze karvel werd door een ongeveer vijfkoppige ploeg op niet minder dan twee weken tijd geklaard. De tapinstallaties werden ook aan een grondig nazicht onderworpen onlangs, zodat het tegenwoordig iets leuker fulven wordt ('en nu de mensen nog', hoor ik kollega "Il Cattivo" zeggen). In het kader van de vernieuwing werd het ook aangedurd om voortaan in heuse stoere glazen bekertjes te serveren, met het merkteken van een tamelijk bekende Leuvense brouwerij op. Dit betekent dan het definitieve einde van het door de plasticen bekertjes ploeteren, die zich opstapelden na eenmalig gekonsumeerd te zijn. Tevens blijken vele lieden onder ons de mening te delen dat het smakelijke bierdrinken is uit een glas dan uit een plasticen bekertje. Helaas, cola en limonade drinkers, u zal

zich ook moeten bedienen van van zulk een groot glas. Troost u, dan lijkt u ook een klein beetje stoerder. De nieuwe harde (en heden nog werkende) kern van het BSG is van plan dit 'juweeltje' een beetje netjes te houden. Het zijn tans vooral de glazen die problemen geven. Er zijn tans vooral eraan gedacht een waarborg te vragen voor het glas, zodat het ongebroken naar de toeg terug zou keren, en niet ergens kapot de toeg gemeten zou worden. Bij de eerste TD's werd het systeem uitgeprobeerd. Het bleek niet waterdicht te zijn. Sommigen onder ons zagen de kans schoon om het systeem te misbruiken: ieder die zijn pint achteloos ergens neerzette kon vaststellen dat die meteen ontvreemd werd om aan de toeg ingewisseld te worden. Daarom werd er door de andere kringen uitgezeten naar een meer adequate methode om vooral glasschade te beperken. Het bleek heel simpel te zijn: men moest de glazen eenvoudigweg afdalen zonder waarborg. Wel moest er op bijna dwangmatige wijze worden toegezien dat er geen glazen ontvreemd worden. Het resultaat is al iets beter, maar niet om te zeggen bevredigend. Laat ons zeggen, het zou jammer zijn indien het resultaat van die noeste arbeid zou teniet gedaan worden door onbezonnen daden van enkele individuen.

Robert P.

SJERP - info

TROUWEN ? SAMENWONEN ?

Juridische informatie over samenwonen op gebied van

- kinderen
- goederen
- erfrecht
- sociale zekerheid

De brochure "TROUWEN ? SAMENWONEN ?" is te koop op Sjerp aan 50 fr.
(bestellingen vanaf 10 exempl. 40fr)

BUREAU ELSENE
Triomflaan 1
tel. 02 641.23.45

BUREAU JETTE
Laarboeklaan 101
tel. 02 478.48.90 T 5535